

Η λειτουργία των στρατοπέδων
συγκέντρωσης των μεταναστών
εργατών στην Ελλάδα

-

Όψεις της κρατικής
αντιμεταναστευτικής προπαγάνδας

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	1
Το στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Ξάνθη - καθεστωτικός λόγος και τοπικές μικρο-εξουσίες	3
«Κανείς να μην πάει στη Θράκη. Δεν είναι να παίξουμε εκεί πέρα» - ισλαμοφοβία και αναπαράσταση του άλλου στη Θράκη	14
Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ως πτυχή του ολοκληρωτισμού της εργασίας	22

Εισαγωγή

Η παρούσα έκδοση αποτελεί κομμάτι της ανοιχτής συζήτησης με θέμα «Η λειτουργία των στρατοπέδων συγκέντρωσης των μεταναστών εργατών στην Ελλάδα - Όψεις της κρατικής αντιμεταναστευτικής προπαγάνδας», που πραγματοποιήθηκε στο εργατικό κέντρο Ξάνθης στις 23 Οκτώβρη 2015 και συνδιοργανώθηκε από την πολιτική συλλογικότητα Πέλοτο, που δραστηριοποιείται στην Ξάνθη και την ομάδα ενάντια στα κέντρα κράτησης Musaferrat, που δραστηριοποιείται στη Λέσβο. Ουσιαστικά αποτελεί γραπτή αποτύπωση της προφορικής εισαγωγής που έγινε από το Πέλοτο την ημέρα εκείνη.

Λέγαμε λοιπόν στις 23 Οκτώβρη του περασμένου έτους:

Η Λέσβος αποτελεί ένα από τα βασικά περάσματα για τους μετανάστες, λόγω κυρίως της μικρής απόστασης από τα τουρκικά παράλια. Θα τολμούσαμε να πούμε ότι για χρόνια αποτελούσε και αποτελεί τόπο πειραματικής εφαρμογής κυβερνητικών μέτρων και πρακτικών για το μεταναστευτικό ζήτημα. Ταυτόχρονα όμως υπήρξε τόπος, όπου το παραπάνω πλαίσιο δημιούργησε τις συνθήκες για την ανάδυση και το σχηματισμό ενός κινήματος, που άλλοτε με περισσότερο ανθρωπιστικό λόγο, άλλοτε με πιο πολιτικά χαρακτηριστικά, αναδείκνυε το ζήτημα και δημιούργησε εστίες αγώνα και διεκδίκησης. Κυρίως, όμως, γέννησε συλλογικότητες που έβαλαν την μπάλα πάλι στο γήπεδο του ταξικού ανταγωνισμού και των εργατικών συμφερόντων, μιλώντας για κοινούς αγώνες ντόπιων και μεταναστών εργατών- αναδεικνύοντας την κοινή τους μοίρα- και καταδικάζοντας τους πολέμους και τα πραγματικά αίτια που γεννούν την εξαθλίωση. Μια τέτοια ομάδα είναι και οι Musaferrat. Για όλα τα παραπάνω αποφασίσαμε να τους προτείνουμε τη συνδιοργάνωση μιας εκδήλωσης για τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Ελλάδα.

Η απόφαση της διοργάνωσης μιας εκδήλωσης με θέμα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και το ρόλο που επιτελούν, αποτέλεσε για μας το επόμενο βήμα της ενασχόλησής μας με το ζήτημα, μετά τη συμμετοχή μας στη διοργάνωση διαδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στην πόλη στις 28 Φλεβάρη του 2015 ενάντια στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στην πόλη της Ξάνθης και την έκδοση προκήρυξης με τίτλο «Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ως πτυχή του ολοκληρωτισμού της εργασίας». Σήμερα, που το ζήτημα είναι κάτι παραπάνω από πρώτο στην επικαιρότητα, θεωρούμε σημαντικό να δούμε τις διαστάσεις που παίρνει στην περιοχή της Θράκης, κυρίως μέσα από την καλλιέργεια του φόβου για την παραβίαση των κοντινών μας συνόρων στον Έβρο. Εν όψει του χειμώνα που πλησιάζει και κάνει τους θαλάσσιους δρόμους ακόμα πιο επικίνδυνους και συνεπώς πιθανόν να οδηγήσει στην αναζήτηση χερσαίων περασμάτων, εκτιμούμε ότι η καλλιέργεια αυτού του φόβου θα αποκτήσει σημαντικότερο πολιτικό ρόλο, όσον αφορά στη διαχείριση των αυξημένων μεταναστευτικών ροών.

Στο πρώτο μέρος της εισήγησής μας επικεντρώνουμε το λόγο μας στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Ξάνθης, κάνοντας μια χρονολογική παράθεση των γεγονότων που σχετίζονται μ' αυτό, από το άνοιγμά του το καλοκαίρι του 2012 μέχρι σήμερα. Παράλληλα, εκθέτουμε τον καθεστωτικό δημόσιο λόγο σχετικά με το άνοιγμα του στρατοπέδου συγκέντρωσης και το παράλληλο κλείσιμο της αστυνομικής σχολής όπου και στεγάστηκε, επιχειρώντας να δείξουμε τη σχέση όλων αυτών με τα συμφέροντα, πολιτικά και οικονομικά, μικροεξουσιών της περιοχής.

Σε ένα δεύτερο μέρος εστιάζουμε στη σύνδεση της ύπαρξης του στρατοπέδου συγκέντρωσης και των μεταναστευτικών ροών με μια εννοησιασμένη καλλιέργεια ισλαμοφοβίας στην περιοχή. Η κρατική πολιτική παρανομοποίησης των μεταναστών, πέρα από τη σαφή πτυχή του στρατιωτικού τύπου ελέγχου της εργασίας, στη Θράκη εμφανίζεται ακόμα πιο μισάνθρωπη, αποκτώντας διττό χαρακτήρα. Στην περιοχή, ο επιπλέον σκοπός που έρχεται να υπηρετήσει διαφαίνεται πίσω από τις «αριστερές» εξαγγελίες και απόψεις. Μιλάμε για την καλλιέργεια μιας νέας εθνικιστικής-ρατσιστικής ρητορείας. Μιας ρητορείας που δικαιολογεί όλες τις ρατσιστικές και αντιμουσουλμανικές φωνές και τα φασιστικά παραληρήματα, τα οποία δε λέει να ξεφορτωθεί η Θράκη.

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και η εν γένει πολιτική των αφεντικών όσον αφορά στη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών είναι για μας μια μέθοδος διαχείρισης της εργασίας και συγκεκριμένα του ολοκληρωτισμού της εργασίας. Σήμερα, η επιχειρούμενη διαχείριση των μεταναστών ως φθηνών εργατών, γίνεται πλέον ξεκάθαρη, από το γεγονός ότι πολλές ευρωπαϊκές χώρες και συλλογικοποιήσεις των αστικών τους τάξεων ζητούν σημαντικούς μεν, ελεγχόμενους δε αριθμούς μεταναστών να εγκατασταθούν στα εθνικά τους όρια, με σκοπό την απορρόφησή τους στην λευκή -σύμφωνα με τις επίσημες εξαγγελίες!- καπιταλιστική οικονομία, με τους χειρότερους φυσικά όρους. Μια ανάλυση επί αυτού του ζητήματος έχει κατατεθεί από την πλευρά μας στην προκήρυξη που εκδώσαμε το Φλεβάρη του '14 και επιλέξαμε να περιληφθεί και στην παρούσα έκδοση.

Η απόφαση να αποτυπώσουμε γραπτά το λόγο που αρθρώθηκε από την πλευρά μας στην εκδήλωση της 23ης Οκτώβρη συνδέεται άμεσα με την προσπάθεια να συμβάλουμε στη ενδυνάμωση του λόγου και των θεωρητικών εργαλείων του κινήματος, ενδυναμώνοντας έτσι και τις προοπτικές δράσης και οργάνωσης πάνω σε πτυχές του μεταναστευτικού ζητήματος.

Πέλοτο
Ξάνθη, 01.2016

Το στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Ξάνθη

καθεστωτικός λόγος και τοπικές μικρο-εξουσίες

Στα τέλη Ιουλίου του '12 το ελληνικό κράτος ξεκινάει πογκρόμ εναντίον των μεταναστών, με την κωδική ονομασία «**Ξένιος Ζευς**». Σύμφωνα με στοιχεία των μπάτσων, ήδη από την πρώτη μέρα της εφαρμογής του σχεδίου γίνονται 1.500 προσαγωγές και 500 συλλήψεις, ενώ τη δεύτερη μέρα ο αριθμός αυξάνεται στις 4.900 και 1.130 αντίστοιχα. Ο εκπρόσωπος τύπου των μπάτσων δηλώνει ότι είναι η πρώτη φορά που γίνεται επιχείρηση τέτοιας κλίμακας στη χώρα μας και προσδιορίζει τους τρεις πυλώνες του σχεδίου: α) το «σφράγισμα» του Έβρου, β) τον επαναπατρισμό των μεταναστών και γ) την απομάκρυνσή τους από το κέντρο της Αθήνας.

Για επιχείρηση «*ανάκτησης της Αθήνας και αποκατάστασης της νομιμότητας*» μιλάει ο υπουργός δημόσιας τάξης Νίκος Δένδιας, τονίζοντας ότι «*..δεν πρόκειται για μία προσωρινή επιχείρηση και δεν γίνεται με επικοινωνιακά κριτήρια. Δεν θα επιστρέψουμε στην χαώδη κατάσταση του κέντρου.. θα εξαλείψουμε σκηνές που προσβάλλουν τον πολιτισμό της Αθήνας*».

Στις 4 Αυγούστου, όσοι μετανάστες βρίσκονται χωρίς έγγραφα μεταφέρονται στο νεοσύστατο τότε στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Αμυγδαλέζα, απ' όπου απομακρύνονται οι 200 μετανάστες που ήδη κρατούνταν εκεί. Οι τελευταίοι μεταφέρονται στις σχολές της αστυνομίας Ξάνθης και Κομοτηνής, οι οποίες πλέον μετατρέπονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Σκοπός του σχεδίου είναι να αποτελέσουν τμήμα των 30 στρατοπέδων συγκέντρωσης, που είχε εξαγγείλει ο Μιχ. Χρυσοχοϊδης, τα οποία θα έχουν συνολική χωρητικότητα 30.000 ατόμων. Το γεγονός γίνεται άμεσα γνωστό στην τοπική κοινωνία, με αποτέλεσμα να ενεργοποιηθούν τα συντηρητικά-πατριωτικά αντανakλαστικά και να ξεκινήσει ένα όργιο ρατσισμού, εθνικισμού και ξενοφοβίας. Μέσα στη θερινή ραστώνη και με το ανταγωνιστικό κίνημα πλήρως μουδιασμένο αν όχι απόν-παπάδες, ντόπιοι άρχοντες, βουλευτές δεξιόι και αριστεροί, οργανωμένοι χρυσαυγίτες, φασίστες πάσης φύσεως συστρατεύονται ενάντια στη μεταφορά των μεταναστών «στη γειτονιά τους». Ο εθνικός κορμός στις δόξες του ενάντια στον ξένο, ενάντια στον μετανάστη, ενάντια στον φθηνότερο εργάτη.

το πλαίσιο

Από τις πρώτες αντιδράσεις είναι να αποσταλεί επιστολή διαμαρτυρίας στον τότε πρωθυπουργό Σαμαρά, η οποία μεταξύ άλλων αναφέρει: «*Η εξέλιξη αυτή αποτελεί κατά την άποψή μας αναπτυξιακή υποβάθμιση της περιοχής, εγκυμονώντας ταυτόχρονα μια σειρά από κινδύνους*». Την

επιστολή αυτή συνυπογράφουν διάφοροι εκπρόσωποι φορέων της Θράκης, ανάμεσά τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, περιφερειάρχες, δήμαρχοι και άλλοι.

Χαρακτηριστικές του κλίματος που δημιουργείται είναι οι παρακάτω δηλώσεις:

«Θεωρώ ότι είναι ανεπίτρεπτο, είναι δραματικό, να ταυτοποιείται η παρουσία σε αυτή τη συγκυρία της περιοχής μου ως χώρος υποδοχής των λαθρομεταναστών, παρά τις διαβεβαιώσεις που είχαμε από την απερχόμενη διοίκηση και την πολιτική ηγεσία».

(Περιφερειάρχης ΑΜΘ, Άρης Γιαννακίδης)

Γίνεται φανερή η κλάψα των ντόπιων αρχόντων για την μικρή αξία που έχουν σαν άρχοντες, απέναντι στις αποφάσεις της κεντρικής διοίκησης σε περιόδους έκτακτης ανάγκης, σύμφωνα με το κράτος.

«Ο κύριος Δένδιας δεν επιφύλασσε τέτοια τύχη στην πατρίδα του την Κέρκυρα, αλλά θεωρεί τους Θρακιώτες πολίτες Β' κατηγορίας».

(Αντιπεριφερειάρχης Ξάνθης, Φώτης Καραλίδης)

Εδώ ξεκινά η υπεράσπιση της Θράκης δια στόματος Καραλίδη. Προφανώς σε αντιστοιχία με κάποιο άλλο μέρος της Ελλάδας. Σε αυτήν την περίπτωση την τιμητική της δεν έχει η Αθήνα, ως συνήθως, αλλά η Κέρκυρα.

«Αν δεν αντιδράσουμε τώρα, οι άνθρωποι αυτοί θα μείνουν εδώ για πάντα και όταν θα αφήνονται ελεύθεροι θα περιτριγυρίζουν στις πόλεις και στα χωριά μας».

(Μητροπολίτης Αλεξανδρούπολης, Άνθιμος)

«Στέλνουμε μήνυμα προς την Αθήνα ότι δεν μπορούν να μας υποτιμούν και να μας φτύνουν[...] Εκφράζουμε την συμπάθειά μας προς τους λαθρομετανάστες και είμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε οποιαδήποτε ανθρωπιστική βοήθεια χρειαστεί. Αλλά εδώ ο χώρος της Θράκης έχει μια ευαισθησία».

(Μητροπολίτης Ξάνθης, Παντελεήμων)

Το παπαδαριό, από τη μία κεντρίζει συναισθηματικά τους ντόπιους, λέγοντάς τους το κράτος των αθηνών σας φτύνει... μόνο εμείς σας αγαπάμε και σας προστατεύουμε και από την άλλη κάνει την κλασική περιγραφή του μετανάστη σαν επικίνδυνου ανθρώπου, που λυμαίνεται το δημόσιο χώρο.

«Εξέφρασα την κάθετη αντίθεσή μου στο να μετατραπούν οι Αστυνομικές Σχολές σε κέντρο λαθρομεταναστών στην Ξάνθη και στη Ροδόπη, γεγονός που πλήττει σοβαρά την ανάπτυξη της περιοχής, βάζει σε κίνδυνο την ασφάλεια των κατοίκων των περιοχών αυτών και ακυρώνει τον εθνικό σκοπό της δημιουργίας τους».

(Αλέκος Κοντός, Βουλευτής ΝΔ)

«Υπάρχει οργανωμένο σχέδιο ώστε να κάνουν τη Θράκη τόπο μεταφοράς παράνομων μεταναστών».

(Μ. Ουζουνίδης, Βουλευτής των ΑΝΕΛ Ροδόπης)

Όλοι επιβουλεύονται τη Θράκη. Τόσο οι ξένοι, όσο και οι ντόπιοι κυβερνήτες. Το γιατί είναι αδιάφορο για τον κ. Ουζουνίδη.

«Η Θράκη αποτελεί πύλη εισόδου και δεν χρειάζεται να γίνει και χώρος συσσώρευσης των προβλημάτων που δημιουργεί η ανεξέλεγκτη εισροή και εγκατάσταση των λαθρομεταναστών. Αρκετά προβλήματα έχουμε!». Επίσης, αναφέρεται σε «μελλοντικές συνέπειες από την συσσώρευση ενός μεγάλου αριθμού μουσουλμάνων (όπως είναι στην πλειονότητά τους οι λαθρομετανάστες) στην εθνικά ευαίσθητη περιοχή της Θράκης, όπου η δράση του τουρκικού προξενείου (κυρίως μέσω του πολιτικού ισλάμ) είναι και θα γίνει ακόμη πιο έντονη».

(ΕΠΑΜ Ξάνθης)

Το εθνικιστικό/φασιστικό κόμμα ΕΠΑΜ εμφανίζεται πρωτοπόρο στην οργανωμένη προπαγάνδα ισλαμοφοβίας στη Θράκη, με όχημα τους μετανάστες.

«Θέλουν να μετατρέψουν την περιοχή σε αποθήκη ανθρώπινων ψυχών».

(Δημήτρης Χαρίτου, υποψήφιος Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Ροδόπης)

Ο κ. Χαρίτου βρίσκεται σε συμφωνία με τον κ. Ουζουνίδη των καμένων ελλήνων, ήδη από το καλοκαίρι του '12. Για κάποιο άγνωστο λόγο το ελληνικό κράτος θέλει να χτυπήσει τη Θράκη. Φυσικά μόνο τυχαία δεν είναι η συγκυβέρνηση των καμένων-συριζαίων!

Τις επόμενες ημέρες συνεχίζεται η μεταφορά μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης Ξάνθης και Κομοτηνής. Σαν απάντηση, πραγματοποιείται συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Κομοτηνή, με τη συμμετοχή των επίσημων τοπικών φορέων Ξάνθης, Κομοτηνής και Αλεξανδρούπολης. Οι φασίστες που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, μετά το τέλος της, επιτίθενται στο στέκι της Ένωσης Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής. Οι ίδιοι πολιτικοί άρχοντες που διαδηλώνουν πλάι-πλάι με τους φασίστες της Χρυσής Αυγής είναι αυτοί που πουλάνε κρατικό αντιφασισμό, ένα χρόνο αργότερα.

Λίγες μέρες μετά, ένας μετανάστης ξυλοκοπείται στην εγνατία οδό στο ύψος της Ξάνθης, κάνοντας ωτοστόπ προς την Αθήνα. Είχε βρεθεί στο στρατόπεδο της Κομοτηνής με τις πρώτες ομάδες των μεταναστών που μεταφέρθηκαν, αλλά στην πορεία διαπιστώθηκε ότι διαθέτει νόμιμα έγγραφα και αφέθηκε ελεύθερος.

Τέλος, μετά από αίτημα των μπάτσων, κλιμάκιο του ΚΕΕΛΠΝΟ¹ ξεκινάει εμβολιασμούς στους έγκλειστους των στρατοπέδων συγκέντρωσης Ξάνθης και Κομοτηνής. Αυτή είναι και η αφορμή

---

¹ Κέντρο Ελέγχου & Πρόληψης Νοσημάτων: Εταιρία που ιδρύθηκε από το ελληνικό κράτος, χρηματοδοτείται και εποπτεύεται από το Υπουργείο Υγείας και έχει ως σκοπό τη χάραξη της κρατικής

για τα ντόπια ΜΜΕ να μπουν για τα καλά στο χορό του ρατσιστικού οχετού: άμεσα εμφανίζονται δημοσιεύματα στον τοπικό τύπο, που αναφέρονται σε «υγειονομικές βόμβες» και άλλους όρους, των οποίων η χρήση μέχρι τότε ήταν προνόμιο των Αθηναϊκών ΜΜΕ.

Αυτό είναι το πλαίσιο που συντονισμένα στήθηκε, ενισχύθηκε και εν πολλοίς έμεινε ίδιο μέχρι και σήμερα. Αυτό το πλαίσιο, που βρωμάει φασισμό και ξενοφοβία, στηρίζεται από πολιτικά κόμματα, εκκλησία, ΜΜΕ και τοπικές συντεχνίες.

μια ανασκόπηση από τα τέλη του '12 μέχρι το καλοκαίρι του '15

Σύμφωνα με έκθεση του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες², στο τέλος του Αυγούστου του '12 στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Ξάνθης, που περιβάλλεται πλέον από ισχυρή διπλή περίφραξη και φρουρείται από εκατόν σαράντα αστυνομικούς, οι μετανάστες έχουν φτάσει τους πεντακόσιους. Στεγάζονται σε δύο διωρόφους κοιτώνες και αυλίζονται μία ώρα την ημέρα. Είναι όλοι άνδρες, κυρίως από το Πακιστάν, το Αφγανιστάν, αλλά και από χώρες της Αφρικής. Άτομα χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα που βρέθηκαν στην Αθήνα, πρώην κρατούμενοι κέντρων κράτησης της Αθήνας, και άνθρωποι που πέρασαν χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα τα σύνορα του ποταμού Έβρου.

Επιλέγουμε να μην αναφερθούμε στις συνθήκες κράτησης, που άλλωστε είναι λίγο πολύ γνωστές. Πολλοί αναφέρθηκαν στο στρατόπεδο της Ξάνθης ως πρότυπο κέντρου κράτησης και μοίραζαν τα συχαρίκια τους δεξιά και αριστερά για τις ανθρώπινες συνθήκες που πρόσφεραν στους έγκλειστους. Εδώ όμως έχουμε να κάνουμε με φυλακές και ως φυλακές πρέπει να αντιμετωπίζονται, ανεξάρτητα από τις συνθήκες εγκλεισμού. Αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ είναι να εξετάσουμε πώς επωφελούνται (ή προσπαθούν να επωφεληθούν) υλικά οι διαφορές τοπικές μικρο-εξουσίες από την ύπαρξη των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Πώς, δηλαδή, η ύπαρξη φυλακισμένων μεταναστών -ακριβώς επειδή είναι μετανάστες- και το συνακόλουθο κλείσιμο της μπατσοσχολής στις παρυφές της πόλης, μεταφράζεται είτε ως μπάζα ή χασούρα, είτε ως εδραίωση ή αποδυνάμωση πολιτικής επιρροής, είτε και τα δύο μαζί.

πολιτικής όσον αφορά στην μετάδοση νοσημάτων, την αντιμετώπιση έκτακτων κινδύνων δημόσιας υγείας, την τρομοκράτηση του πληθυσμού σε σχέση με μεταδοτικές ασθένειες, το δημόσιο διασυρμό κοινωνικών ομάδων που κατά καιρούς κρίνονται από το κράτος ως δημόσιος κίνδυνος και την εν γένει προώθηση των κρατικών πολιτικών με όχημα τη “δημόσια υγεία”

² Μη-Κυβερνητική-Οργάνωση που είναι: Σύμβουλος της Ύπατης Αρμοστείας για τους Πρόσφυγες (ΟΗΕ), συμμετέχει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για Πρόσφυγες και Εξόριστους (πανευρωπαϊκό δίκτυο ΜΚΟ), συμμετέχει στο συμβουλευτικό όργανο του κράτους με όνομα Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η οποία και πάλι συνεργάζεται με τον ΟΗΕ, με την ΕΕ, με άλλες παρόμοιες εθνικές επιτροπές, και άλλες ΜΚΟ. Γενικά παίζει πολύ μη-κυβερνητική φάση, πολύ συμβουλευτική κρατών και οργανισμών και φυσικά πολύ χρήμα.

Αρχικά τη σίτιση των έγκλειστων μεταναστών στα στρατόπεδα την αναλαμβάνουν εταιρικά σχήματα, στα οποία συμμετέχουν ο γενικός γραμματέας του ΕΒΕ-Ξ (Εμπορικού-Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Ξάνθης) και εταιρία από τη Θεσσαλονίκη (ΧΟΥΤΟΣ CATERING), η οποία έχει αναλάβει και τη σίτιση των φοιτητών στις σχολές του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Το γεγονός αυτό προκαλεί γκρίνια στους κύκλους των ντόπιων επαγγελματιών, οι οποίοι διεκδικούν το δικό τους μερίδιο από την πίτα, δηλαδή τα κονδύλια των δύο Ευρωπαϊκών Ταμείων, «Εξωτερικών Συνόρων» και «Επιστροφής».

Στα μέσα Σεπτεμβρίου του '12 πραγματοποιείται έκτακτη σύσκεψη των φορέων της Ξάνθης, κατά τη διάρκεια της οποίας αποφασίζεται ομόφωνα μεγάλη παν-ξανθιώτικη απεργία, ως μορφή διαμαρτυρίας για το κλείσιμο της Αστυνομικής Σχολής Ξάνθης. Τελικά η απεργία πραγματοποιείται μετά από λίγες μέρες, ουσιαστικά όμως κλείνουν μόνο οι δημόσιες και δημοτικές υπηρεσίες καθώς, πάρα την ομόφωνη απόφαση των φορέων, εκ των υστέρων διαφοροποιούνται το Εργατικό Κέντρο, ο Εμπορικός Σύλλογος Ξάνθης και η ΟΕΒΕ-Ξ (Ομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών και Εμπόρων Ξάνθης). Ο Εμπορικός Σύλλογος, σε ανακοίνωσή του, υποστηρίζουν πως *«η δύσκολη οικονομική θέση στην οποία έχει περιέλθει το σύνολο των τοπικών επιχειρήσεων, δεν επιτρέπει στην τοπική αγορά να κλείσει»*.

Ξεκάθαρη θέση παίρνει και το σωματείο ταξιτζήδων Ξάνθης, το οποίο και απευθύνεται στην τοπική κοινωνία με πανό που έχει κρεμασμένα για καιρό σε κάποιες πιάτσες του, ζητώντας να κλείσει το στρατόπεδο συγκέντρωσης και να ξαναοίξει η μπατσοσχολή. Ο λόγος, εικάζουμε, είναι ότι οι μετανάστες δεν παίρνουν ταξί για να έρθουν στο κέντρο το Σάββατο το βράδυ.

Στις 24 Σεπτεμβρίου του '12, 45 μετανάστες ξεκινούν απεργία πείνας, διαμαρτυρόμενοι για την παράταση της κράτησής τους, η οποία ήδη διαρκεί 7-8 μήνες. Η απεργία πείνας λήγει στις 28 Σεπτεμβρίου, με διαβεβαιώσεις των αρχών ότι δεν θα παραταθεί η κράτησή τους.

Στις 26 Νοέμβρη της ίδιας χρονιάς, ο περιφερειάρχης Άρης Γιαννακίδης, με τον Αντιπεριφερειάρχη Ξάνθης Φώτη Καραλίδη, επισκέπτονται το στρατόπεδο της Ξάνθης και συναντούν τον διοικητή της σχολής, καθώς και τον υπεύθυνο για τη φύλαξη των μεταναστών. Ο λόγος της ευαισθητοποίησής τους δεν είναι η προηγηθείσα απεργία πείνας, αλλά η ανησυχία για ενδεχόμενη εξέγερση των εγκλειστων, όπως αυτή που είχε σημειωθεί πριν από λίγες ημέρες (23/9) στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Κομοτηνής.

Την προηγούμενη μέρα, ο πρώην υπουργός και βουλευτής Ξάνθης Αλέκος Κοντός απευθύνει ερώτηση στον υπουργό προστασίας του πολίτη, με την οποία ζητάει να μάθει πότε θα κλείσει το στρατόπεδο, υπενθυμίζοντας τις υποσχέσεις του υπουργείου ότι η αναστολή λειτουργίας της αστυνομικής σχολής θα είναι προσωρινή. Στην ερώτησή του δεν ξεννά να παραλείψει πως *«μεγαλώνει ολοένα και περισσότερο ο κίνδυνος εξεγέρσεων των λαθρομεταναστών και το αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών της Ξάνθης»*. Η ουσιαστική απάντηση έρχεται λίγες μέρες

αργότερα, καθώς εκδίδεται ΦΕΚ, με το οποίο ορίζεται η σύσταση, η λειτουργία και οι αρμοδιότητες στα 5 κέντρα κράτησης που ιδρύονται. Ανάμεσα σ' αυτά, και το στρατόπεδο συγκέντρωσης της Ξάνθης. Επισημοποιείται, δηλαδή, η λειτουργία της πρώην μπατσοσχολής ως στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ακολουθούν νέες αντιδράσεις από τους τοπικούς φορείς.

Στις αρχές του Δεκέμβρη του '12 το ΚΕΕΛΠΝΟ ανακοινώνει την πραγματοποίηση μαζικού ελέγχου (screening) μεταναστών, προς αναζήτηση κρουσμάτων ελονοσίας σε διάφορα σημεία της Ελλάδας, συμπεριλαμβανομένου και του στρατοπέδου της Ξάνθης.

Στις 15 Μάη του '13, 39 μετανάστες ξεκινούν απεργία πείνας, στο άκουσμα της είδησης ότι είναι ορατό το ενδεχόμενο να επιμηκυνθεί ο χρόνος κράτησής τους, καθώς προκύπτει ζήτημα ερμηνείας της διάταξης για την υποχρεωτική κράτηση 12 μηνών στους αιτούντες πολιτικό άσυλο. Η ερμηνεία έγκειται στο δίλημμα της έναρξης του αναγκαστικού χρόνου από την ημέρα της σύλληψής τους ή από την ημέρα που καταθέτουν αίτηση ασύλου. Η απεργία πείνας λήγει 5 μέρες μετά.

Τον Φλεβάρη του '14 δημοσιεύεται γνωμοδότηση του νομικού συμβουλίου του κράτους, η οποία ουσιαστικά προβλέπει την επ' αόριστον παράταση της κράτησης των μεταναστών. Οι μετανάστες στο στρατόπεδο της Ξάνθης, πληροφορούμενοι τους νέους σχεδιασμούς, προχωρούν σε νέα απεργία πείνας.

Τον Οκτώβρη του ίδιου έτους, το υπουργείο προστασίας του πολίτη προαναγγέλλει την επαναλειτουργία της αστυνομικής σχολής, μόνο όμως για την περίπτωση της Κομοτηνής. Αμέσως, ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Χουσεΐν Ζεϊμπέκ απευθύνει ερώτηση στον υπουργό, με θέμα *«κλείσιμο του κέντρου κράτησης μεταναστών και επαναλειτουργία του Τμήματος Δοκίμων Αστυφυλάκων Ξάνθης»*, στην οποία διερωτάται *«Πώς είναι δυνατόν άλλωστε οι συνθήκες για το κλείσιμο του κέντρου κράτησης και επαναλειτουργίας της αστυνομικής σχολής να έχουν ωριμάσει μόνο για την περίπτωση της Κομοτηνής και όχι για τη Ξάνθη;»*. Οι βουλευτές των ΑΝΕΛ επίσης καταθέτουν ερώτηση, στην οποία αναφέρουν: *«Η φύλαξη των συνόρων είναι πλημμελής, ενώ παράλληλα η πολιτική που ασκείται δείχνει συγκεκριμένο σχεδιασμό, που έχει να κάνει με την εγκατάσταση των παράνομων μεταναστών στην Θράκη και όχι με την αποτροπή εισόδου»*.

Στις 26 Φλεβάρη του '15, και αφού η ελπίδα επιτέλους έφτασε, η νέα αρμόδια αναπληρώτρια υπουργός στα ζητήματα μεταναστευτικής πολιτικής Τασία Χριστοδουλοπούλου παραχωρεί συνέντευξη τύπου, για να εξαγγείλει τη νέα πολιτική του υπουργείου. Ισχυρίζεται πως σκοπός της νέας κυβέρνησης είναι να μην υπάρχουν κέντρα κράτησης και επ' αόριστον παραμονή μεταναστών που έχουν ζητήσει άσυλο ή ευαίσθητων ομάδων μεταναστών. Αναφέρεται στη δημιουργία ανοιχτών δομών φιλοξενίας, ενώ μιλάει και για νομοθεσία που αίρει το θεσμικό κενό για τα παιδιά δεύτερης γενιάς και για την κατάρτιση νόμου για την ιθαγένεια. Σημειώνει ότι ήδη έχουν αφεθεί ελεύθεροι μετανάστες, κυρίως όσοι έχουν υποβάλει αίτηση ασύλου, καθώς και τα

ανήλικα παιδιά. Σύμφωνα με την ίδια, 15 μετανάστες έχουν ήδη απελευθερωθεί από το στρατόπεδο της Ξάνθης.

Βέβαια στις 18 Μαρτίου, η ίδια απίστευτη τύπισσα, μετά από συνάντησή της με την ΠΟΣΥΦΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνοριακών Φυλάκων), δηλώνει ότι «η συνέχιση λειτουργίας ορισμένων κέντρων κλειστού τύπου εξυπακούεται, λόγω αναγκαιότητας ύπαρξής τους, αλλά και λόγω ιδιαίτερων συνθηκών που τα διέπουν». Ο πρόεδρος της ΠΟΣΥΦΥ λέει συγκεκριμένα: «τα κέντρα κράτησης που λειτουργούν σε Παρανέστι Δράμας, Ξάνθη και στο Φυλάκιο Έβρου δεν πρόκειται να μετατραπούν σε ανοικτές δομές».

Κάτι ακόμα που αναφέρεται στην περιοχή, προέρχεται από την Χριστοδουλοπούλου και αξίζει μνείας είναι η ανακοίνωσή της για στέγαση 2.238 μεταναστών σε «αυτόνομα ενοικιαζόμενα διαμερίσματα» σε όλη την χώρα, τονίζοντας ότι το κόστος των περίπου 49 εκατ. ευρώ (22,082 ανά άτομο) θα καλυφθεί από το νέο ΕΣΠΑ 2014-2020. Για τη δικιά μας περιφέρεια προορίζονται 148 μετανάστες, μαζί με 3.2εκ ευρώ, για στέγαση, ένδυση, φάρμακα, διερμηνείς κλπ. **Μέχρι στιγμής, κανένας τοπικός άρχοντας δεν έχει βγει στα κεραμίδια να φωνάξει ότι η ντόπια κοινωνία δεν θέλει ούτε τους μετανάστες, ούτε και τα λεφτά!**

Στις 30 Απρίλη του '15 ο Βούτσης ως υπουργός εσωτερικών, μετά από ερώτηση του Κοντού, διαβεβαιώνει ότι θα ανοίξει η αστυνομική σχολή για το ακαδημαϊκό έτος 2015-16, με τους επιτυχόντες των πανελλαδικών του 2013. Αυτό φυσικά και δεν γίνεται! Γι' αυτό και στις αρχές Ιούνη και μετά την ανακοίνωση από πλευράς Πανούση ότι τελικά το στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Ξάνθη μένει ως έχει, ο τοπικός ελληνόψυχος τύπος κατηγορεί ως αναξιόπιστο τον Πανούση και ότι δεν υπακούει στον προϊστάμενό του.

Στις 14 Μάη του '15, ο υφυπουργός Πανούσης κάνει ένα μη ανακοινωμένο πέρασμα από την Ξάνθη, όπου συναντάει όλη τη διοίκηση της αστυνομίας και του στρατοπέδου συγκέντρωσης και εύχεται να σταματήσει να λειτουργεί το στρατόπεδο συγκέντρωσης και να ξαναγίνει μπατσοσχολή. Οι ευχές του υπουργού δεν εισακούγονται από τον ύπιστο. Και ακόμα πιο ενδιαφέρον είναι ότι το πέρασμα από την Ξάνθη το κάνει στα γρήγορα, μια και ήταν σε εκδήλωση του δήμου Κομοτηνής, με στρατηγούς, αντιστράτηγους, γραμματείς υπουργείων και φυσικά τον υφυπουργό επικρατείας και ελληνόψυχο τοποτηρητή της περιοχής Τέρενς Κουίκ. Απ' ό,τι φαίνεται η Κομοτηνή έχει καλύτερο δόντι στον κεντρικό μηχανισμό του κράτους, απ' ό,τι η Ξάνθη.

Ο υφυπουργός τραβιέται μέχρι την Ξάνθη για να καλμάρει λίγο τους ιθαγενείς πατριώτες. Μια μέρα πριν ο δήμαρχος και ο μητροπολίτης είχαν πάει στον Παυλόπουλο, για να του ζητήσουν να παρέμβει, ώστε να ξαναοίξει η σχολή αστυνομίας. Βέβαια αυτό δεν έγινε, αλλά πέτυχαν να μας τιμήσει με την παρουσία του ο Πάκης στα ελευθέρια της Ξάνθης, 5 μήνες μετά. Τα συχαρητήριά μας!

Στο τέλος του ίδιου μήνα, οι φίλοι μας οι αστυνομικοί, σκασμένοι που το υπουργείο τους κοροϊδεύει, στέλνουν επιστολή στον υπουργό τους, που λέει ότι είναι «γεμάτοι απογοήτευση και αγανάκτηση», και ότι «η ντόπια κοινωνία είναι πολυπολιτισμική και να το σκεφτεί σοβαρά αυτό ο υπουργός» και ότι «ποτέ ένα σχολείο δεν έκλεισε προκειμένου να μετατραπεί σε μια φυλακή».

Όπως βλέπουμε, οι ντόπιοι εκπρόσωποι του λαού (παπάδες, δήμαρχοι, βουλευτές) είναι καταφανώς εναντίον του στρατοπέδου συγκέντρωσης και υπέρ του ξαναοίγματος της μπατσοσχολής. Στον αγώνα υπέρ της μπατσοσχολής χωράνε όλοι: ο ΣΥΡΙΖΑ και οι βουλευτές του, δεξιές δημοτικές παρατάξεις, η εκκλησία, πατενταρισμένοι φασίστες, συνδικαλιστές αστυνομικοί. Οι τελευταίοι, μάλιστα, δίνουν συνεντεύξεις σε όποιο έντυπο ή ηλεκτρονικό μέσο τους δώσει χώρο, λέγοντας ότι είναι η πιο επικίνδυνη δουλειά να φυλάς τους μετανάστες σε ένα χώρο που από τη μία είναι γεμάτος όπλα (πόμολα, ντουλάπια και πρίζες!), από την άλλη οι αρρώστιες μετατρέπονται εύκολα σε επιδημίες και στον οποίο πρέπει να γίνουν άμεσα σοβαρές κατασκευές, για να μπορέσει να επαναλειτουργήσει ως μπατσοσχολή. Κατά την άποψη των μπάτσων οι συνθήκες δεν είναι καλές σήμερα στο χώρο, αλλά όχι βέβαια όσον αφορά τους μετανάστες. Όχι! Το ζόρι το τραβάνε οι συνάδελφοι μπάτσοι, οι νυν και οι επόμενοι.

Στις 3 Ιούνη του '15 ο Στάθης Γιαννακίδης, ο δεύτερος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στην πόλη, πάει στο υπουργείο Προ.Πο. και ζητάει αφενός να ξαναοίξει η αστυνομική σχολή και αφετέρου να ενισχυθεί αστυνομικά η πόλη μας. Το ίδιο πράγμα θέτει και στο υπουργείο οικονομικών. Λίγες μέρες αργότερα και οι δύο ντόπιοι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ μας αποκαλύπτουν γιατί δεν ανοίγει η μπατσοσχολή, που τόσο πολύ θέλουμε όλοι. Σε κοινή τους ανακοίνωση αναφέρεται: «*Η μετατροπή της Αστυνομικής Σχολής Ξάνθης σε κέντρο κράτησης, που μόνο προσωρινή δεν αποδείχθηκε, πραγματοποιήθηκε, σχεδόν εξολοκλήρου, με κοινοτικά κονδύλια, που αφορούν προγράμματα 10ετούς διάρκειας και δεσμεύουν για τη λειτουργία του ως τέτοιο καθ' όλη τη διάρκειά τους. Σε διαφορετική περίπτωση, η χώρα μας υποχρεούται στην επιστροφή των κονδυλίων που έχουν αξιοποιηθεί μέχρι στιγμής, πράγμα ιδιαίτερα δύσκολο μέσα στην τρέχουσα οικονομική συγκυρία*». Οι συριζαίοι βουλευτές λένε λοιπόν ότι η ΝΔ δεσμεύτηκε για 10 χρόνια και πήρε και τα ανάλογα φράγκα από την ΕΕ. Τι θέλετε τώρα; Να τα δώσουμε πίσω;; Και προσθέτουν ότι θα κάνουν τα αδύνατα δυνατά για να λειτουργήσει η σχολή με τους εισακτέους του 2014. Μετά από κάνα-δυο συναντήσεις με τον άλλο φορέα της ριζοσπαστικής αριστεράς που είναι επίσης πολύ δραστήριος στο θέμα επαναλειτουργίας της σχολής αστυνομικών, τη συνδικαλιστική κίνηση αστυνομικών Ξάνθης, βγαίνει ο Πανούσης στο Mega και λέει: «*Θα λειτουργήσουν ταυτόχρονα η αστυνομική σχολή με το στρατόπεδο συγκέντρωσης*». Χαράς ευαγγέλια!! Και τα ευρωπαϊκά λεφτά στην τσέπη και οι ξανθιώτες θα αισθάνονται ασφαλείς. Την επόμενη μέρα το ανακοινώνει και επίσημα ο βουλευτής Γιαννακίδης. Τη μεθεπόμενη οι συνδικαλιστές μπάτσοι ανακοινώνουν τη διαφωνία τους και ζητούν από το υπουργείο να στείλει πραγματογνώμονες να ελέγξουν τις υποδομές, ώστε να δουν αν είναι

δυνατό να έρθουν σπουδαστές. Ο «σοβαρός τοπικός τύπος» (μιλάμε για το xanthipress.gr) ανοίγει σαμπάνιες για τη συριζέικη ιδιοφυΐα.

Και τελειώνοντας αναφέρουμε την πιο πρόσφατη είδηση την οποία μας τη δίνει γεμάτος χαρά ο τρίτος βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στην Ξάνθη, ο Γρηγόρης Στογιαννίδης. Μας λέει λοιπόν μέσω του φίλα προσκείμενου στο ΣΥΡΙΖΑ και «σοβαρού» xanthipress.gr, στις 22.10.2015 (μία μέρα πριν την ανοικτή συζήτηση, των εισηγήσεων της οποίας γραπτή εκδοχή είναι παρούσα έκδοση): *«Σε σχέση με την Αστυνομική Σχολή Ξάνθης, ανέφερε ότι την Κυριακή άνοιξαν οι δύο σχολές της Κομοτηνής και του Διδυμοτείχου και ότι για τυπικούς λόγους δεν ήταν δυνατή η λειτουργία της σχολής στην Ξάνθη, για την οποία υπάρχει η διαβεβαίωση ότι θα λειτουργεί την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά.»* Είτε ο κύριος Στογιαννίδης επιβεβαιωθεί είτε όχι, σύμφωνα με τον ισχύον συσχετισμό δυνάμεων στον ταξικό πόλεμο, η εξέλιξη δε θα είναι για το καλό του πολυεθνικού νεοπρολεταριάτου αυτής της χώρας. Γιατί με τα σημερινά δεδομένα, είτε το συγκεκριμένο στρατόπεδο συγκέντρωσης κλείσει είτε όχι την επόμενη ακαδημαϊκή σεζόν, η όποια εξέλιξη θα υπακούει και πάλι στις ανάγκες του ελληνικού κράτους/καπιταλισμού.

Κλείνοντας αυτήν την ιστορία, υπενθυμίζουμε ότι το στρατόπεδο συγκέντρωσης είναι ακόμα εδώ και είναι ακόμα ολόκληρο. Γιατί; Γιατί αυτός είναι ο σχεδιασμός της κεντρικής εξουσίας τη δεδομένη χρονική στιγμή. Γιατί αυτό ζητάει στην υπάρχουσα συνθήκη και αυτό επιβάλλει. Αυτό το κατάλαβαν μέχρι και οι συνδικαλιστές μπάτσοι, οι οποίοι στις 14 Σεπτέμβρη του '15, σε ανακοίνωσή τους λένε: *«Η Συνδικαλιστική Κίνηση Αστυνομικών Ξάνθης με καρτερικότητα και συγκρατημένη αισιοδοξία ανέμενε την επαναλειτουργία της σχολής του Τμήματος Δοκίμων Αστυφυλάκων Ξάνθης, έστω και με την ιδιάζουσα κατάσταση της συνύπαρξής της με αυτή του κέντρου φύλαξης μεταναστών στον ίδιο χώρο. Αλλά μάταια! [...]Ολα δείχνουν ότι αναστέλλεται για άλλη μια φορά η λειτουργία της, χωρίς μέχρι και σήμερα οι αρμόδιοι να έχουν λάβει οριστικές αποφάσεις».*

Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι ο «αριστερός» ΣΥΡΙΖΑ, πέρα από την όποια κενή συνθηματολογία, από την πρώτη κιόλας στιγμή που άνοιξε το στρατόπεδο συγκέντρωσης, επέλεξε να συστρατευτεί με τη ρητορική της εθνικής ενότητας, *«για να μην δημιουργηθούν έριδες στην κοινωνία του τόπου»*. Οι τοπικοί βουλευτάδες τους δεν φώναζαν γενικά για τα στρατόπεδο συγκέντρωσης, αλλά συγκεκριμένα για αυτό που υπάρχει μέσα στα πόδια τους. Κατά τα άλλα, προφανώς και τα θεωρούσε αναγκαία, για αυτό άλλωστε, άσχετα με τα επικοινωνιακά τρुक της Χριστοδουλοπούλου, τα διαχειρίζεται και σήμερα, ως κυβέρνηση πλέον.

ο φασιστικός βόθρος ξεχύνεται ξανά

Όλο το διάστημα της λειτουργίας του στρατοπέδου της Ξάνθης, ο τοπικός τύπος συναγωνίζεται στην ρατσιστική καφρίλα με καθόλου πρωτότυπους τίτλους, όπως: «Αγκάθι τα κέντρα κράτησης στη “σκούπα” του Ξένιου Δία», «Δεν θα γίνουμε αποθήκη λαθρομεταναστών», «Δεν είναι τόπος εδώ να φέρνουν ό,τι περισσεύει» ή «Έξω οι μετανάστες από τη Θράκη», «Καζάνι που βράζει η περιοχή», «ΕΑΛΩ Η ΘΡΑΚΗ», «ΣΟΚ: Κρούσματα φυματίωσης και ηπατίτιδας σε λαθρομετανάστες», «ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ...ΓΚΕΤΟ Η ΘΡΑΚΗ», «Υγειονομική Βόμβα», «ΣΚΟΥΠΙΔΟΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Η ΘΡΑΚΗ!», «ΓΕΜΙΖΕΙ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ Η ΘΡΑΚΗ!», «ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ Η ΘΡΑΚΗ», «Στο πόδι η Θράκη για τους λαθρομετανάστες»..

Εκμεταλλεούμενοι το κλίμα, από τις πρώτες μέρες, οι ντόπιοι φασίστες σηκώνουν κεφάλι και τρομοκρατούν τον τοπικό πληθυσμό της μειονότητας, με νυχτερινές μηχανοκίνητες πορείες σε γειτονιές και σε τζαμιά κατά τη διάρκεια προσευχής. Αρχίζουμε, πλέον, να βλέπουμε οργανωμένες κινήσεις φασιστών στους δρόμους της Ξάνθης και πολύ περισσότερο στα χωριά του ξανθιώτικου κάμπου.

Στα καφενεία, στις πλατείες, την αγορά και τους εργασιακούς χώρους, πλέον γίνεται συνεχώς λόγος για χρήματα του ελληνικού λαού που σπαταλούνται ώστε οι έγκλειστοι να απολαμβάνουν δήθεν συνθήκες πολυτελούς ξενοδοχείου. Για ελληνίδες μάνες και αδερφές που κινδυνεύουν από ισλαμιστές, μέχρι και για αφρικανούς ανθρωποφάγους που μαγειρεύουν συγκρατούμενούς τους μέσα στο στρατόπεδο!

και το ανταγωνιστικό κίνημα;

Κλείνοντας, και για να δοθεί μια κατά το δυνατόν πλήρης εικόνα, οφείλει να γίνει και μια μικρή αναφορά στις κινήσεις/ δράσεις που έγιναν από το ευρύτερο ανταγωνιστικό κίνημα, με αφορμή και ενάντια στο στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Στις 13 Αυγούστου του '12, αντιφασίστες και αντιφασίστριες πραγματοποίησαν μία μαζική παρέμβαση με μικροφωνική εγκατάσταση και προκηρύξεις σε κεντρικό σημείο της πόλης. Στις 14 Δεκεμβρίου του '13, αντιρατσιστικές συλλογικότητες και κόμματα της αριστεράς (ομού με το ΣΥΡΙΖΑ) πραγματοποίησαν διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους της πόλης, με κατάληξη στο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Στις 28 Φλεβάρη του '15 πραγματοποιήθηκε διαδήλωση στην πόλη και στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, με κεντρικό σύνθημα «να κλείσουν όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης τώρα». Η διαδήλωση καλέστηκε και συνδιοργανώθηκε από τη συλλογικότητα No Lager θεσσαλονίκης και από τις ξανθιώτικες συλλογικότητες Αυτόνομο Στέκι, Πέλοτο και Xanadu. Τέλος στις 16 Μάη του '15, η αντιφασιστική συνέλευση Antifa-X πραγματοποίησε διαδήλωση ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, στο κέντρο της πόλης.

συμπερασματικά

Κάναμε μια αναδρομή στη στάση των ντόπιων αξιωματούχων, δεξιών, αριστερών και ακροδεξιών. Στη στάση των ξανθιώτικων συλλόγων, των συνδικαλιστών, των παπάδων και των ΜΜΕ της περιοχής. Το συμπέρασμα, νομίζουμε, είναι σαφές: όλοι αυτοί δεν θέλουν το στρατόπεδο συγκέντρωσης στα πόδια τους. Όχι από κάποια αντιρατσιστική σκοπιά, ούτε έστω και από μια ήπια δημοκρατική/φιλελεύθερη σκοπιά. Αλλά επειδή θέλουν να επαναλειτουργήσει η μπατσοσχολή. Παρ' όλ' αυτά, όσα μέσα και να μπήκαν, όσο μελάνι και δάκρυ και να χύθηκε, το αποτέλεσμα είναι ότι το στρατόπεδο συγκέντρωσης είναι εδώ. Τα κεντρικά συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού απαιτούν στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Ξάνθη, ο βραχύς σχεδιασμός του ελληνικού κράτους πράττει αυτό ακριβώς, όσο και να χτυπιούνται οι ντόπιοι. Στην εποχή της καπιταλιστικής κρίσης, οι πρόσοδοι από το κράτος γίνονται όλο και λιγότερες. Δεν εισακούονται οι επαρχιώτες κομματάρχες όσο άλλοτε. Όσο η κριτική εναντίον των όποιων σχεδιασμών προέρχεται κυρίως από τον καθεστωτικό λόγο και σύμφωνα με συντηρητικά και βαθιά προσοδικά ελατήρια, ο στρατηγικός σχεδιασμός του ελληνικού κράτους θα προχωρά ανενόχλητος. Και είτε αυτός απαιτεί στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Ξάνθη είτε όχι, θα οργανώνει το σφαγείο των προλεταριακών συμφερόντων, πάνω στο κορμί των μεταναστών εργατών.

Πέλοτο
Ξάνθη, 10.2015

«Κανείς να μην πάει στη Θράκη. Δεν είναι να παίξουμε εκεί πέρα»

ισλαμοφοβία και αναπαράσταση του άλλου στη Θράκη

Εδώ είναι Βαλκάνια. Δεν είναι παίξε γέλασε. Και ακόμα παραπάνω εδώ είναι Θράκη. Η κριτική του ντόπιου ανταγωνιστικού κινήματος για το μεταναστευτικό θα ήτανε λειψή αν δε μιλούσε και για το δίδυμο αδελφό των αντιμεταναστευτικών σχεδιασμών στη Θράκη. Αναφερόμαστε στην καλλιεργούμενη και αναπαραγόμενη ισλαμοφοβία, ένα δεδομένο που πλέον κατέχει εξέχουσα θέση στις ρητορείες επίσημων και μη, όταν η συζήτηση αφορά στις μεταναστευτικές ροές που περνούν ή πρόκειται να περάσουν από τη Θράκη. Γενικά ο φρέσκος ευρωπαϊκός αντιμουςουλμανισμός εκδηλώθηκε και στην Ελλάδα αφενός ύπουλα, υπερασπιζόμενος δήθεν την ελευθερία του λόγου, το δικαίωμα στη σάτιρα και την κριτική, μετά κυρίως την επίθεση στα γραφεία του περιοδικού Charlie Hebdo, αφετέρου εκδηλώνεται όλο και πιο έντονα με την εντατικοποίηση προβολής εικόνων συγκρούσεων δυτικών κρατών με το Ισλαμικό Κράτος (ISIS) και την τρομολαγνεία των ΜΜΕ, με την ανακάλυψη τζιχαντιστών που βρίσκονται κρυφά στη χώρα μας και περνούν τα σύνορα «μεταμφιεσμένοι σε μετανάστες». Μετά και τις πρόσφατες επιθέσεις στο Παρίσι, οι διαστάσεις που έχει πάρει αυτός ο πανικός για το ισλάμ είναι τεράστιες. Εμείς, όμως, δε θα σταθούμε σε αυτά, αλλά στην ιδιαίτερη μορφή που παίρνει αυτό το είδος ρατσισμού όταν μιλάμε για τη Θράκη, αποφεύγοντας ωστόσο να ανοίξουμε μια κουβέντα εν γένει για τη μειονότητα. Δεν είναι ο σωστός χρόνος και αυτή η έκδοση σίγουρα δεν είναι ο σωστός τόπος. Παρακολουθώντας όμως τη συζήτηση και τις εξελίξεις γύρω από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών εργατών και τις μεταναστευτικές ροές, πέρασε πάνω σε πάρα πολλές αναφορές στα «ιδιαιτέρα χαρακτηριστικά» της περιοχής και είδαμε αργά αλλά σταθερά να σχηματοποιείται στο δημόσιο λόγο μια ισλαμοφοβία, πιο καθαρά από οπουδήποτε αλλού στην Ελλάδα. Στοχεύοντας από τη μια τους μετανάστες, αλλά κλείνοντας παράλληλα το μάτι στους ντόπιους μουσουλμάνους. Να σημειώσουμε ότι αυτό γίνεται όχι από τίποτα περιθωριακούς τύπους, αλλά από θεσμικούς εκπροσώπους κρατικών δομών, δημαρχαίους και βουλευτάδες, που προφανώς γνωρίζουν καλά ότι υπάρχει, δυστυχώς, η μαγιά εκείνη που χρειάζεται για να στηθεί ένα σκηνικό έκτακτης ανάγκης, με φόντο λίγο από μειονότητα, λίγο από τούρκικο επεκτατισμό, λίγο από μετανάστες και πολύ φόβο.

Από πού μας ήρθαν όλα αυτά όμως και τα λέμε; Επιλέξαμε ένα μικρό αλλά ικανό δείγμα γραφής του μεγαλείου ψυχής που μας «συγκίνησε»:

«Υφίσταται κίνδυνος ανατροπής ισορροπιών στα πληθυσμιακά δεδομένα της Περιφέρειάς μας μεσομακροπρόθεσμα, λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών ομάδων που ζουν στην

περιοχή μας, σε συνδυασμό με πολιτικές και σχεδιασμούς που απεργάζονται ή απειλούν με εφαρμογή το συγκεκριμένο ευαίσθητο γεωπολιτικά και γεωστρατηγικά χώρο μας.

[...]

Υφίσταται επιθυμία κάποιων δυνάμεων για την πυροδότηση της ηρεμίας, που είναι δυνατόν να ανατραπεί από την παραμονή μεσομακροπρόθεσμα μονάδων και ομάδων που έχουν ίδια χαρακτηριστικά με ήδη υφιστάμενες μονάδες και ομάδες στην περιοχή μας.

[...]

Γενικότερα, υπάρχει κίνδυνος κοινωνικής ανατροπής, λόγω της διαφορετικότητας σε θέματα πνευματικής και πολιτισμικής καλλιέργειας και αντίληψης περί τα πράγματα, διαφορετικότητας στις επιρροές, αλλά και του κινδύνου που ελλοχεύει για τους κατοίκους αραιοκατοικημένων περιοχών (όπως ο Δήμος Παρανεστίου).»

Στις 17 Απριλίου του '15 οι δήμαρχοι Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (ΑΜΘ) πραγματοποίησαν σύσκεψη, στον απόηχο των δηλώσεων για την ανάγκη δημιουργίας «κέντρων φιλοξενίας» για τους μετανάστες σε όλη την ελληνική επικράτεια³. Τα παραπάνω αποσπάσματα είναι κάποια από τα σημεία της ανακοίνωσης που συνέταξαν οι δήμαρχοι και παρέμεινε για αρκετό καιρό στη δημοσιογραφική και πολιτική επικαιρότητα.

Την ίδια περίοδο, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Πανούσης εγείρει ζήτημα εθνικής ασφάλειας και δηλώνει:

«Έχουμε ζητήματα που πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε. Έχουμε ένα πρόβλημα Εθνικής Ασφάλειας. Εκεί μέσα (στους 100.000 αλλοδαπούς) μπορείς να δεις ό,τι θες. Από δουλεμπόρους μέχρι μαχητές. Έχεις ένα πρόβλημα κοινωνικής συνοχής. Όταν είσαι 10 εκατ. και φτάσεις να έχεις 5 εκατ. αλλοδαπούς, έχεις πρόβλημα κοινωνικής συνοχής. Πρέπει να δούμε τις διαδικασίες. Μπαίνουν 100.000 και επαναπροωθούνται 20.000. Οι 80.000 σου μένουν [...] Να δούμε τι συνέπειες θα έχει σε δέκα χρόνια. Προφανώς και πρέπει να κάνεις ανθρωπιστική αντιμετώπιση, αλλά αυτό είναι για να ζήσουν οι άνθρωποι, όχι για να ευδοκιμήσουν. Θα πάνε στην Αθήνα ή θα διαχυθούν στην επαρχία; Κανείς να μην πάει στη Θράκη. Δεν είναι να παίξουμε εκεί πέρα. Πρέπει να κάνεις διάφορες κινήσεις»
(συνέντευξη στον Χατζηνικολάου, Realfm, 04.2015)

Όλη την περίοδο που μεσολάβησε, οι θέσεις αυτές αναπαράχθηκαν και με το παραπάνω από τοπικά και όχι μόνο μέσα. Και φτάνουμε στο σήμερα (νέες εθνικές εκλογές και στη Θράκη έχουμε τέσσερις μουσουλμάνους Βουλευτές, ενώ οι ροές των μεταναστών βρίσκονται σε έξαρση από τον περασμένο Ιούνη) με τον απαρηγόρητο πρώην Βουλευτή της ΝΔ στην Ροδόπη και πρωτοκλασάτο

³ Η αναπληρώτρια υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Τασία Χριστοδουλοπούλου προτείνει στους Περιφερειάρχες τη χρήση αυτόνομων ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων για τη στέγαση 2.238 μεταναστών σε όλη τη χώρα με πόρους του ΕΣΠΑ. Μόνο 148 άτομα προορίζονται για την ΑΜΘ, σύμφωνα με δημοσιεύματα της περιόδου (03.2015)

στέλεχος πολλών κυβερνήσεων, Ευριπίδη Στυλιανίδη, να προσπαθεί να κωνέψει την εκλογική του ήττα και την κατάληψη της έδρας του από μουσουλμάνο Θρακιώτη. Αναφερόμενος στους μουσουλμάνους πολιτικούς, οι οποίοι μαζί με «χριστιανούς θολοκοιλιουριάρηδες» απεργάζονται την κυριαρχία στην ευρύτερη περιοχή, ρίχνει κι αυτός το μελάνι του:

«Την προσπάθειά τους να κυριαρχήσουν ευρύτερα στην περιοχή» (οι μουσουλμάνοι) «τη διευκολύνουν οι μεγάλες μεταναστευτικές ροές. Μπορεί να δημιουργηθεί στη δυτική Θράκη ένα διαμετακομιστικό κέντρο προσφύγων και όποιοι θέλουν να μένουν ή να φεύγουν στην Ευρώπη»

(εφημερίδα Αγώνας, 30.09.2015)

Η Περιφέρεια ΑΜΘ δε θα μπορούσε να μείνει με σταυρωμένα τα χέρια και αντιδρά στην ιδέα δημιουργίας μεταναστευτικής διόδου στα χερσαία σύνορα με την Τουρκία. Λίγο καιρό μετά την επίσημη ανακοίνωση της κυβέρνησης για τη δημιουργία των hot-spots, ο περιφερειάρχης ΑΜΘ Παυλίδης δηλώνει με άρθρο του στην real.gr:

«Επίσης, πρέπει να πω ότι εμείς έχουμε μουσουλμάνους συμπολίτες μας στην περιοχή. Οι μουσουλμάνοι είναι ένα τμήμα της κοινωνίας μας, με τους οποίους συνυπάρχουμε ειρηνικά. Τι προβλήματα ενδεχομένως μπορούν να δημιουργήσουν αυτές οι μεταναστευτικές ροές στην Θράκη με άλλους μουσουλμανικούς πληθυσμούς που έρχονται από την Ανατολή; Όλα αυτά δεν είναι απλά θέματα»

(real.gr, 28.09.2015)

Τι μας λένε με δυο λόγια; Μακριά από τη Θράκη. Εδώ δεν είναι παίξε γέλασε. Εδώ υπάρχουν μουσουλμάνοι. Κι άμα συναντηθεί μουσουλμάνος με μουσουλμάνο ξέρετε τι συμβαίνει; Εμείς πάντως μάθαμε διαβάζοντας πάλι τα τοπικά ΜΜΕ:

«όπου το Ισλάμ απέκτησε ένα σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού, αυτό οδηγεί σχεδόν πάντοτε σε συγκρούσεις και διώξεις των «απίστων»

(Λιναρδάτος, thrakitoday.gr, 14.06.2015)

Όχι μόνο δεν χωράμε λοιπόν, όχι μόνο μας παίρνουν τις δουλειές (ποιες δουλειές; θα αναρωτηθούμε εμείς), αλλά θα γίνουν και ένα με τους μουσουλμάνους της περιοχής και με μπροστάρη το τουρκικό προξενείο θα μας πάρουν (ποιους; τους μοναδικά γνήσιους και δικαιωματικά Θρακιώτες, έλληνες χριστιανούς) με τις πέτρες και θα φτιάξουν **το πρώτο ευρωπαϊκό παράρτημα του ISIS**.

Δεν θα ασχοληθούμε με το αστοιχειώτο της άποψης, που αγνοεί -ηθελημένα- τις διαφοροποιήσεις στο εσωτερικό του ισλάμ ή τους αγώνες που έχουν δοθεί από μουσουλμάνους και μουσουλμάνες απέναντι σε αυταρχικά καθεστώτα. Σίγουρα όμως θα ασχοληθούμε με τις πολιτικές συνδηλώσεις που έχουν αυτές οι διαπιστώσεις. Η ισλαμοφοβία -όπως αυτή καλλιεργείται σε όλη την ελληνική

επικράτεια και με ιδιαίτερο τρόπο στη Θράκη- αναπαράγεται στην καθημερινότητά μας και έχει πολλές πλευρές. Τόσες, όσες και πολιτικές επιδιώξεις.

I

Η ισλαμοφοβία λοιπόν στη Θράκη εξυπηρετεί ένα διπλό στόχο: Από τη μία κηρύσσει ρητά τους μετανάστες (για ένα λόγο παραπάνω) ως ανεπιθύμητους και ζητά περισσότερη φύλαξη, γερούς φράκτες και αρνείται να συμβάλει με σοβαρούς όρους στην ανακούφισή τους. Ξώφαλτσα, όμως, στέλνει κι ένα ξεκάθαρο μήνυμα στους ντόπιους μουσουλμάνους: **είστε όλοι εν δυνάμει τζιχαντιστές, είστε κι εσείς κομμάτι ενός εσωτερικού εχθρού.** Η θρησκεία σας είναι περισσότερο μια απειλή που πρέπει να επιτηρηθεί και να περιοριστεί, παρά ένα από τα κομμάτια του παζλ που λέγεται πολυπολιτισμικότητα. Ενώ λοιπόν παλιότερα αυτό που ενοχλούσε (και ενοχλεί ακόμα φυσικά) στη μειονότητα της Θράκης ήταν η ταύτιση ενός κομματιού της με μια εθνική-εθνοτική ταυτότητα, η επιλογή δηλαδή του αυτοπροσδιορισμού ως Τούρκου, **σήμερα ως πρόβλημα προβάλλεται η θρησκευτική ταυτότητα, καθώς η καθεστωτική προπαγάνδα τη συνδέει άμεσα με το φανατισμό και τη μισαλλοδοξία.** Τώρα λοιπόν απειλή είναι ολόκληρη η κοινότητα και όχι μόνο το κομμάτι της που ενοχλεί λόγω «προσανατολισμού», για να χρησιμοποιήσουμε μια προσφιλή έκφραση στην περιοχή. Κανένα κομμάτι αυτής της κοινότητας δεν μπορεί τώρα να γλυτώσει από την κρύα αγκαλιά αυτού του ρατσισμού, αφού η θρησκεία για τη μειονότητα της Θράκης είναι το ενοποιητικό της στοιχείο. **Υπό αυτό το πρίσμα ο ρατσισμός αυτός «φυσικοποιείται», γίνεται πιο στέρεος, καθολικός και αμετάβλητος.** Και φυσικά πιο επικίνδυνος.

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την αρπαγή της ευκαιρίας που δίνεται στον καθεστωτικό δημόσιο λόγο και σε όσους τον αναμασούν, για να επιβεβαιώσουν ακόμα μια φορά, με ακόμη μια αφορμή, ότι «εδώ είναι ελλάδα». Στην περιοχή που παίζουν μπάλα διάφοροι εθνικισμοί, το ελληνικό κράτος και τα κάθε λογής στηρίγματά του θέλουν να πουν για ακόμα μια φορά ότι αυτή η περιοχή ανήκει στην ελληνική επικράτεια και πρέπει να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού. Όποιος έχει χαρακτηριστικά (θρησκευτικά, εθνοτικά) που μπορεί να υπονοούν κάτι διαφορετικό είναι δυνητικός εχθρός. Είτε μένει εδώ, είτε περνάει από εδώ. Με λίγα λόγια, το ελληνικό κράτος έχει κρίσει κατά καιρούς κομμάτια ή και συνολικά τον μουσουλμανικό πληθυσμό της περιοχής ως εσωτερικό εχθρό και είναι ακόμα μια ευκαιρία να το επιβεβαιώσει, μαζί με την εθνική του κυριαρχία.

Σε όλα τα επίπεδα, από τη θεσμική εκπροσώπηση μέχρι τις συζητήσεις στα καφενεία, στο δρόμο και στα μαγαζιά, βρίσκουμε τις ίδιες διαπιστώσεις. Ότι η πολυπολιτισμικότητα και η αρμονική συμβίωση, οι οποίες τόσο προβάλλονται στην, ευρωπαϊκών προδιαγραφών, τουριστική βιτρίνα της περιοχής, καταδεικνύονται τελικά από την κρατική προπαγάνδα (και την κυρίαρχη άποψη)

ως ανασχετικές στην ειρηνική ζωή. Καταδεικνύονται σαν μόνιμη απειλή. Η Θράκη εμφανίζεται για μια ακόμα φορά σαν το καζάνι που βράζει.

II

Αυτό το νέο ρατσιστικό ιδεώδες βγάξει λάδι τις από καιρό ονομαζόμενες -από τους ντόπιους «δημοκράτες»- «ακραίες φωνές» και επιβραβεύει το φασιστικό παραλήρημα ενός σημαντικού κομματιού του θρακιώτικου ελληνικού πληθυσμού, που ποτέ δε χώνεψε τη συμβίωση με τον Άλλο μουσουλμάνο, τούρκο, πομάκο κλπ. Που αντιμετώπιζε τη μειονότητα σαν μια ανεγκέφαλη μηχανή που πράττει μόνο όσο την αφήνουν οι κάθε λογής εθνικισταράδες και κρατικοί υπάλληλοι, έλληνες και τούρκοι⁴. Και βγάξει επίσης λάδι όλους αυτούς που προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν έχει χώρο αυτός ο τόπος για μετανάστες. Δημιουργεί τις τέλειες προϋποθέσεις για μελλοντικά πογκρόμ και προκλήσεις, όπως αυτά που έχει γνωρίσει αυτός ο τόπος, αλλά δυστυχώς κάνει πως δεν θυμάται⁵.

III

Την ίδια στιγμή, η χρήση αυτής της ισλαμοφοβικής προπαγάνδας στηρίζει και τα συμφέροντα των ντόπιων πολιτικών και οικονομικών αρχόντων. Οι οποίοι παρουσιάζουν τους εαυτούς τους ως τους μοναδικούς που μπορούν να διαφυλάξουν τα συμφέροντα του ελληνικού κράτους σ' αυτή τη γωνία του. Και σκούζουν προς την Αθήνα: «Εμείς κρατάμε Θερμοπύλες, εμείς κρατάμε τα χαλινάρια στους αλλόθρησκους, στους αλλοεθνείς, για να μη καθεί αυτός ο τόπος. Εδώ είναι Θράκη, εδώ είναι δύσκολα, εδώ θέλουμε πολύ προσοχή για να κάνουμε τη δουλειά μας. Να κάνετε ό,τι σας πούμε, για να μπορέσουμε κι εμείς να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας». Είναι ακόμα μια ευκαιρία για τους ντόπιους εθνοσωτήρες να επιβεβαιώσουν το ρόλο τους, να εξάρουν τη σημασία του, να σιγουρέψουν -ή και να αυξήσουν- τις θέσεις εξουσίας, τα προνόμια και τα φράγκα που έρχονται από την κεντρική κρατική μηχανή.

---

⁴ Το συγκεκριμένο παραλήρημα δυστυχώς τέμνει κάθετα όλο το πολιτικό φάσμα. Από την άκρα δεξιά μέχρι και την αναρχία.

⁵ Τα παραδείγματα είναι πολλά: το πογκρόμ ενάντια στους μουσουλμάνους και τα καταστήματά τους που έγινε στην Κομοτηνή το 1990 από ντόπιους φασίστες, η εκδίωξη τσιγγάνων από το Σέλινο το 2013, αλλά και πιο πρόσφατες προκλήσεις, όπως τα πεσίματα χρυσαυγιτών σε τζαμιά και μειονοτικές γειτονιές, οι αναίτιες εκτεταμένες επιχειρήσεις της ΕΛΑΣ σε τσιγγάνικους οικισμούς, η επιμονή κάποιων χριστιανόπληκτων να σέρνουν τους επιτάφιους τους σε ορεινά αμιγώς μουσουλμανικά χωριά. Όλα αυτά για μας αποτελούν προκλήσεις που ευτυχώς για κάποιους μένουν αναπάντητες...

Οι αναφορές αυτές πάνω στις οποίες πέρασε -χωρίς να βρούμε κι έναν ισοβαρή αντίλογο από την άλλη, με εξαίρεση μία ανακοίνωση της *τούρκικης μειονοτικής κίνησης για τα ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα*- συνθέτουν μια ικανή συνθήκη για την **ισλαμοφοβία, ως μια νέα μορφή ρατσισμού απέναντι στη μειονότητα της δυτικής Θράκης**. Η οποία θα καταφέρει να εντείνει τις ήδη υπάρχουσες διακρίσεις, να γενικεύσει στερεότυπα και να δημιουργήσει νέες διαχωριστικές γραμμές, με επίπτωση στην κοινωνική και οικονομική υποτίμηση αυτής της μερίδας του πληθυσμού.

Γράφαμε στην προκήρυξη που εκδώσαμε το Φλεβάρη (*Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών ως πτυχή του ολοκληρωτισμού της εργασίας*) για τις οικονομικές προεκτάσεις της κρατικής διαχείρισης των μεταναστών στη χώρα μας και την εκμετάλλευσή τους, ως ένα πλήρως υποτιμημένο κομμάτι των εργατών. Η μεθοδικά καλλιεργούμενη ισλαμοφοβία έχει σα στόχο τον ξένο, παράνομο, μουσουλμάνο εργάτη, που κατά την άποψη του ελληνικού και ευρωπαϊκού καπιταλισμού καλά θα κάνει να είναι ικανοποιημένος που είναι ζωντανός και ταυτόχρονα ικανός να δουλέψει για μια μπουκιά ψωμί. Δημιουργία και διατήρηση, λοιπόν, της εικόνας ενός εσωτερικού εχθρού. **Για να είναι ο μουσουλμάνος εργάτης ο πλήρως αναλώσιμος εργάτης, απαιτείται ο μόνιμος έλεγχός του από το σύνολο της κοινωνίας και όχι αποκλειστικά από τις δυνάμεις καταστολής**. Ο μετανάστης μουσουλμάνος πρέπει να παρουσιάζεται σαν εχθρός της ευημερίας της ελληνικής κοινωνίας και η καταστολή του όχι απλά να είναι αναμενόμενη, όχι μόνο να είναι επικροτούμενη, αλλά να είναι και ζήτημα κοινωνικών αυτοματισμών.

Επικεντρώνοντας στη Θράκη, θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι η μειονότητα της Θράκης είναι το πιο υποτιμημένο κομμάτι της εργατικής τάξης στην περιοχή. Υπό την έννοια ότι οι διακρίσεις, η περιθωριοποίηση, ο ρατσισμός παράγουν αποκλεισμούς από κοινωνικά αγαθά, όπως η εκπαίδευση και η υγεία, από την πολιτική εκπροσώπηση, από τη δυνατότητα μιας από τα κάτω/αδιαμεσολάβητης κουλτούρας διεκδίκησης. Σε τελευταία ανάλυση, αποκλεισμό και υποτίμηση υλική και διανοητική. Ωστόσο στην περίπτωση των μουσουλμάνων της Θράκης δεν θέλουμε να παραβλέψουμε ότι αυτό συμβαίνει από άλλες διαδρομές και με άλλες αιτιολογήσεις, απ' ό,τι στην περίπτωση του μουσουλμάνου μετανάστη. Και όχι με τον ίδιο βαθμό και την ίδια βία σε όλες τις ομάδες που αποτελούν αυτήν την κοινότητα. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι μέσα στην ίδια την κοινότητα υπάρχει εμφανής κοινωνική και ταξική διαστρωμάτωση. Όμως αυτό που θέλουμε να καταδείξουμε είναι ότι αυτό που επιτυγχάνεται σήμερα από το ελληνικό κράτος και τους θιασώτες του είναι ακριβώς το αντίθετο από αυτό που επιδιώκουμε εμείς: η **περιχαράκωση των πιο υποτιμημένων εργατών πίσω από πολιτισμικούς διαστρεβλωτικούς καθρέφτες**.

Έτσι ερχόμαστε σε μια άλλη, πολύ σημαντική για εμάς, διάσταση του ζητήματος: τη «συνεπή», σε πολιτικό και επιστημονικό επίπεδο, προσπάθεια να ενσωματώσουμε μια συγκεκριμένη ιδέα για την ιστορία, ως διαδικασία αλλαγής των κοινωνιών. Η ιστορία των κοινωνιών λοιπόν, δηλαδή η διαρκής πάλη στο κοινωνικό και ταξικό πεδίο, παρουσιάζεται στρεβλά ως η αέναη σύγκρουση των πολιτισμών. Η κυρίαρχη ιδεολογία προσπαθεί να πείσει ότι οι ανταγωνισμοί που κορυφώνονται σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης όπως αυτή που περνάμε, είναι συγκρούσεις που αφορούν το πολιτισμικό πεδίο και όχι το ταξικό/κοινωνικό. Φτιάχνοντας μεγάλες κατηγορίες, όπως ο ισλαμικός κόσμος ή η Δύση, που τίποτα δεν έχουν να μας προσφέρουν στους καθημερινούς αγώνες και τους ανταγωνισμούς στους οποίους συμμετέχουμε ως εργαζόμενοι, ως γυναίκες, ως κομμάτι υποτιμημένο, ως το νεοπρολεταριάτο της εποχής της καπιταλιστικής κρίσης. Αποκρύπτεται έτσι η ταξική διαστρωμάτωση που υπάρχει τόσο στις μουσουλμανικές χώρες, όσο και στη «προοδευμένη» δύση και οι κοινωνικές διακρίσεις τσουβαλιάζονται πίσω από τους -υπαρκτούς- θρησκευτικούς/πολιτισμικούς διαχωρισμούς. Κάπως έτσι φτιάχνεται στην Ελλάδα, αλλά και σε όλη την Ευρώπη, αυτός ο Άλλος, ως ο γιγαντιαίος αντίπαλος που στρέφεται ενάντια στο σπουδαίο δυτικό μας πολιτισμό. Και η απαραίτητη για τον καπιταλισμό - και την ευρωστία του- συνέχεια: απέναντι σε αυτόν τον συλλογικό εχθρό δε μένει παρά να συσπειρωθούμε και να λάβουμε τα μέτρα μας προτού να είναι πολύ αργά. Έτσι εξασφαλίζεται μια ευρεία και απαραίτητη κοινωνική συναίνεση στο μεγαλύτερο κομμάτι της δυτικής κοινωνίας.

Από την πλευρά της, μεγάλη μερίδα του ελληνικού πληθυσμού, ανεξαρτήτως περιοχής, εμφανίζεται περισσότερο από πρόθυμη να αναπαράγει την ισλαμοφοβία με έναν παραπάνω τρόπο, στη βάση του αιώνια ανώτερου ελληνικού πολιτισμού: **σύγκρουση πολιτισμών μπορεί να έχουμε, αλλά σίγουρα ο δικός μας είναι ο ανώτερος!** Το αναμενόμενο για τον καθένα και την καθεμία που έρχεται σ' αυτόν εδώ τον τόπο είναι να δέχεται τα «φύσει ανώτερα» ήθη και έθιμα των φωτοδοτών ελλήνων. *Σίγουρα οι άγριοι ευρωπαίοι, πόσο μάλλον οι απολίτιστοι, αβάπτιστοι - και τόσα άλλα όμορφα και φιλόξενα ελληνικά επίθετα- μουσουλμάνοι που έρχονται από την ανατολή.*

Η ιδεολογική γραμμή της σύγκρουσης πολιτισμών έρχεται να επιβεβαιώσει στρατηγικές επιλογές του ελληνικού κράτους. Ως κρατικός σχηματισμός που υποστηρίζει το συμφέρον της ισχυρότερης μερίδας του ελληνικού κεφαλαίου, «ανήκομεν εις την δύσιν»: Ευρωπαϊκή Ένωση, NATO και τα τελευταία χρόνια όλο και πιο σφικτές σχέσεις με το Ισραήλ. Το ελληνικό κράτος έχει

θέσει εαυτόν στην πλευρά των δολοφόνων μεγάλων κομματιών του αραβικού -και άρα κατά το συντριπτικό μέρος μουσουλμανικού- πληθυσμού, έχει συμφέρον στους πολέμους ενάντια στην τρομοκρατία, έχει συμμετοχή με κάθε δυνατό τρόπο στην παραγωγή των μεταναστευτικών ροών, μέσω της μετατροπής των πατρίδων των μεταναστών σε τόπους φτώχειας και θανάτου. Η ιδεολογική επιβεβαίωση αυτών των επιλογών στο εσωτερικό του ελληνικού κράτους και στα κεφάλια των υποτελών του δεν είναι μικρό πράγμα: «Ποιους έχουμε απέναντι; Ποιους σκοτώνουμε στην τελική; Τους απολίτιστους τους μουσουλμάνους.»

VII

Και για να κλείσουμε θα πούμε ότι: Ναι! η Θράκη θα πρέπει να βράζει, αλλά όπως θα έπρεπε να βράζει κάθε γωνιά αυτού του πλανήτη. Όχι επειδή *«διαταράσσεται η κοινωνική ισορροπία μέσα από τη διαφορετικότητα των συνηθειών, των εθίμων και της θρησκευτικής αντίληψης»*, όπως λέει ο δήμαρχος Λαμπάκης. Αυτό για εμάς είναι πλούτος και ευχή! Θα πρέπει να βράζει, επειδή οι επιπτώσεις του παγκόσμιου οικονομικού πολέμου είναι πιο βίαιες και ξεκάθαρες από ποτέ. Και είμαστε παραπάνω από σίγουροι ότι πρέπει να προσπεράσουμε τα τυράκια που μας πετάνε κάθε φορά βάζοντας μπροστά πολιτισμικούς διαχωρισμούς και εθνικιστικές ιδεοληψίες. Να δημιουργήσουμε κοινούς τόπους -για κοινούς αγώνες- για τους ντόπιους, τους χριστιανούς, τους μετανάστες, τους άθεους, τους μουσουλμάνους, τους άντρες και τις γυναίκες που αποτελούν το νεοπρολεταριάτο της εποχής μας και να διεκδικήσουμε τον πραγματικό χώρο που μας ανήκει και το πραγματικό μερίδιο του πλούτου που παράγουμε.

Πέλοτο

Ξάνθη, 10.2015

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ως πτυχή του ολοκληρωτισμού της εργασίας

«Είμαι ενθουσιασμένος με τους αλβανούς! Πρόκειται φυσικά για παράνομη εργασία, αλλά αυτό αποτελεί προϋπόθεση για να μπορούν να προσφέρουν την εργασία τους, σε χαμηλή τιμή. Δεν επιθυμούμε να τους εμποδίσουμε να έρχονται, αλλά ακόμη και να το επιθυμούσαμε δεν θα μπορούσαμε»

Στέφανος Μάνος, υπουργός εθνικής Οικονομίας, 1992

«Όταν έχεις 2 στατιστικά στοιχεία, ακλόνητα, ποιοι σου παροξύνουν το φαινόμενο του AIDS, αυτοί που στο μεταφέρουν επειδή το έχουν όταν έρχονται στην Ελλάδα από χώρες του τρίτου κόσμου και οι ναρκομανείς. Έχεις 2 πηγές. Αν δεν κλείσει η πόρτα της χώρας σε συνεργασία και με την υπόλοιπη Ευρώπη-γιατί δεν μπορούμε να την κλείσουμε μόνοι μας- δεν θα το περιορίσουμε το φαινόμενο»

Αντρέας Λοβέρδος, υπουργός Υγείας, 2012

«Η χώρα χάνεται. Από την κάθοδο των Δωριέων, 4000 χρόνια πριν, ουδέποτε η χώρα δε δέχτηκε τόσο μεγάλης έκτασης εισβολή[...]. Πρόκειται για βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας και του κράτους. Η επίλυση του μεταναστευτικού είναι πρόκληση εθνικού μεγέθους. Είμαστε στα όρια της κατάρρευσης. Αν δεν δημιουργήσουμε ένα συνολικό δίκτυο διαχείρισης της παράνομης μετανάστευσης, θα καταρρεύσουμε. Κινδυνεύουμε με πλήρη αλλοίωση της κοινωνίας, το μεταναστευτικό ίσως είναι μεγαλύτερο πρόβλημα και από το οικονομικό»

Νίκος Δένδιας, υπουργός Δημόσιας Τάξης, 2012

Αυτό που τα μίντια και κατ' επέκταση εμείς αποκαλούμε στην καθημερινότητά μας Κέντρα Κράτησης Μεταναστών, είναι στην ουσία τους Στρατόπεδα Συγκέντρωσης. Και αυτά τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης δεν μπορούν να ιδωθούν ξεκομμένα από την πολιτική που ακολουθεί ένα κράτος. Είναι ένα τεχνικό ζήτημα, μιας κεντρικής πολιτικής απόφασης, για το ποιος μπορεί να είναι ο ρόλος (υλικός και ιδεολογικός) των μεταναστών σε μια χώρα, τι συμφέροντα και πώς μπορεί να τα εξυπηρετήσει η εργασία τους, η παροχή ή μη συγκεκριμένων δικαιωμάτων, καθώς και η διαχείρισή τους ως μια μάζα εργατών.

Κι ακριβώς επειδή τα χαρακτηριστικά των Στρατοπέδων Συγκέντρωσης ακολουθούν τις κεντρικές αποφάσεις, έχει νόημα να τα αντιλαμβανόμαστε πάντα στο πλαίσιο των δεδομένων οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών που λαμβάνουν χώρα. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που οι δηλώσεις των εκπροσώπων του αστικού κράτους διαφοροποιούνται τόσο πολύ για το ίδιο ζήτημα μέσα σε μια δεκαετία. Τα πράγματα αλλάζουν, η κρίση βαθιάνει, η Ευρώπη παίρνει θέση μάχης και σε αυτό

το νέο πλαίσιο η εκμετάλλευση των μεταναστών -και μαζί με αυτούς και η εκμετάλλευση όλου του νεοπρολεταριάτου- παίρνει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και ένταση. Σε τι όμως εξυπηρετούν τα Στρατόπεδα Συγκέντρωσης σήμερα και πού αποσκοπούν όσοι τα συντηρούν και τα υπερασπίζονται; Και κυρίως, ποιος είναι ο δικός μας ρόλος για να αντιπαλέψουμε τους μίζερους και θολούς διαχωρισμούς που μας επιβάλλονται;

χρήση υλική

**στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ζουν απλήρωτοι εργάτες!
(ο ρόλος των στρατοπέδων συγκέντρωσης στην εθνική μας οικονομία)**

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης αποτελούν άλλο ένα εργαλείο στα χέρια των αφεντικών για την επίτευξη του βασικού τους σκοπού: την αύξηση της κερδοφορίας τους από την εργασία των προλετάρων. Ένα ακόμα όπλο στη φαρέτρα της αντίπαλης τάξης, μέσα στον ταξικό πόλεμο.

Στην εποχή της καπιταλιστικής κρίσης, η επιτυχία των ολοένα και μεγαλύτερων κερδών (ή καλύτερα, η διατήρηση των απαιτούμενων επιπέδων κερδών, ώστε να μη «βαρέσουν κανόνι» διάφορες επιχειρήσεις και ταυτόχρονα εθνικές οικονομίες) γίνεται -κυρίως- με τη συμπίεση της αξίας της ζωντανής εργασίας. Όσο πιο τζάμπα δουλεύουν οι εργάτες, τόσο πιο καλά για το - απόλυτα κυρίαρχο- σχέδιο των αφεντικών και των κρατών τους για το ξεπέραςμα της κρίσης. Και για να το πούμε καλύτερα: όχι για το ξεπέραςμα, αλλά για το «σπρώξιμο» του «μεγαλύτερου μπαμ» όλο και πιο μετά. Και αν εμείς, το νεοπρολεταριάτο αυτού του κόσμου, δεν οργανώσουμε τη δικιά μας πολιτική ατζέντα για το πώς θα εκμεταλλευτούμε την καπιταλιστική κρίση προς όφελος των δικών μας ταξικών συμφερόντων, τότε αυτό το μπαμ θα σκάσει στα δικά μας τα κεφάλι και όχι στα κεφάλια των αφεντικών μας.

Η παραγωγή υπεραξίας για τα αφεντικά μας μέσω της εργασίας μας είναι ο κεντρικός πυλώνας οργάνωσης του καπιταλισμού. Η παραγωγή της υπεραξίας από την εργασία μας μπορεί να είναι είτε άμεση είτε έμμεση. Ας πούμε, ένας εργάτης που δούλευε στην κατασκευή των ολυμπιακών έργων πριν το 2004, παρήγαγε π.χ. 200€ συνολικά και έπαιρνε 50. Τα υπόλοιπα (μείον τους φόρους που πάνε στο κράτος) τα τσεπώνει ο εργολάβος του έργου και αφεντικό του εργάτη.

Ένας άλλος που είναι άνεργος και δε δουλεύει όλο τον τελευταίο χρόνο είναι: α. κοινωνική μάζα με -άμεσο- μισθό μηδέν (0), β. φόβητρο για τον εργαζόμενο εργάτη, ο οποίος φοβάται μην βρεθεί στη θέση του και γ. κοινωνικό δυναμικό που μπορεί -υπό δεδομένη ιδεολογική επικυριαρχία της αστικής τάξης- να απαιτεί να ενταχθεί στην εργασία με μισθό μικρότερο από αυτόν που παίρνουν οι ήδη εργαζόμενοι. Πέρα από τα παραπάνω, ο άνεργος εργάτης συμμετέχει στην κοινωνική αναπαραγωγή όπως ακριβώς και ο εργαζόμενος εργάτης. Έχει κοινωνικές σχέσεις και κοινωνικές υποχρεώσεις, καταναλώνει, αναπαράγει ιδεολογία. Αλλά δεν

πληρώνεται! Και γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή ο καπιταλισμός χρειάζεται λιγότερους εργάτες από όσους υπάρχουν! Και αυτούς που δεν χρησιμοποιεί μια δεδομένη στιγμή, τους πληρώνει τα ελάχιστα. Και έτσι τα αφεντικά αυξάνουν το ποσό απόσπασης υπεραξίας, συνολικά, από το νεοπρολεταριάτο. Αντιλαμβανόμαστε τα συμφέροντα του νεοπρολεταριάτου με ενιαίο τρόπο. Και βλέπουμε αυτά τα συμφέροντα -τα συμφέροντα των δημιουργών του πλούτου αυτού του κόσμου- ως εχθρικά απέναντι στα συμφέροντα των αφεντικών. Με τον ίδιο τρόπο αντιλαμβανόμαστε και την άγρια εκμετάλλευση που υφίσταται η τάξη μας. Δεν είμαστε ο καθένας και η καθεμία μόνος του και μόνη της απέναντι στα αφεντικά μας, σε πείσμα της προπαγάνδας τους, η οποία μας λέει ότι έτσι πρέπει να συμβαίνει. Η υπεραξία που κλέβεται από την εργασία μας, κλέβεται συνολικά από το νεοπρολεταριάτο. Είτε είμαστε εργαζόμενοι, είτε είμαστε άνεργοι για κάποιο διάστημα, είμαστε η σύγχρονη εργατική τάξη. Και το ότι υπάρχουν σε κάθε δεδομένη στιγμή περισσότεροι ή λιγότεροι άνεργοι, αυτό είναι ανάγκη του καπιταλισμού, είναι ανάγκη των αφεντικών, όχι δική μας. Τα λεφτά που μας κλέβουν, τα κλέβουν από την κοινή, συλλογική τσέπη του νεοπρολεταριάτου. Το να πληρώνουν λοιπόν τα αφεντικά τα ελάχιστα σε κάποιους από μας, οι οποίοι σήμερα είναι άνεργοι, επειδή ο καπιταλισμός τους απαιτεί να υπάρχουν περισσότεροι ή λιγότεροι άνεργοι για να δουλέψει, το κάνουν ίσα-ίσα για να μπορούμε να αναπαραγόμαστε ως τάξη. Και αν κάποιοι σήμερα πληρώνονται τα ελάχιστα για να ζουν, επειδή είναι υποχρεωτικό να υπάρχει ένας αριθμός ανέργων, αυτό σημαίνει ότι τα αφεντικά καρπώνονται μεγαλύτερο κομμάτι του πλούτου που εμείς, συλλογικά ως νεοπρολεταριάτο, παράγουμε.

Αυτή είναι και η λειτουργία των στρατοπέδων συγκέντρωσης όσον αφορά τον οικονομικό ρόλο τους σήμερα, στον καπιταλιστικό ολοκληρωτισμό της κρίσης. Εκεί μέσα ζουν απλήρωτοι εργάτες! Ακριβώς αντίθετα από τις εθνικιστικές αφηγήσεις που μας πετάνε ανοησίες του τύπου «τρώνε και κοιμούνται τζάμπα». Και όσο οι μετανάστες εργάτες είναι απλήρωτοι, τόσο περισσότερο κερδίζουν τα αφεντικά από την εργασία μας.

Τους εργάτες που κλείνει το κράτος εκεί μέσα, ο ελληνικός καπιταλισμός δεν χρειάζεται να τους στεγάσει με κάποιο άλλο πιο κοστοβόρο τρόπο, δε χρειάζεται να τους ντύσει, να τους περιθάψει, να τους βρει τι να κάνουν κλπ. Τους μαντρώνει μέσα, δίνει τα ελάχιστα για τις ανάγκες τους και βλέπουμε. Θα μπορούσε να μας απαντήσει κάποιος: «και πάλι το κράτος ξοδεύει κάποια λεφτά». Ναι. Αλλά τα αφεντικά γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να πνίξουν όλους τους μετανάστες στο αιγαίο ή να τους ανατινάξουν όλους στον Έβρο. Κάποιοι θα περάσουν. Και το πιο φτηνό είναι να τους μαντρώνει μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Και να στήνει μικρές ή μεγάλες τοπικές μπίζνες, ώστε να εξασφαλίζει και την απαραίτητη κοινωνική συναίνεση.

Το να είσαι άνθρωπος χωρίς χαρτιά στην Ελλάδα, πολύ πιθανόν να σε οδηγήσει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Μετά από μια «επιχείρηση-σκούπα» της αστυνομίας ας πούμε. Και το να βρίσκεσαι φυλακή επειδή είσαι αυτό που είσαι, σε κάνει «παράνομη», «αόρατη», «ανύπαρκτη» φιγούρα. Το στρατόπεδο συγκέντρωσης κάνει το μετανάστη φοβισμένο απέναντι στο κράτος,

απέναντι στους μπάτσους, απέναντι στο νόμο. Δεν μπορεί να οργανωθεί, να διεκδικήσει, γιατί δεν υπάρχει ως εργατική φιγούρα για την αστική ιδεολογία που σήμερα είναι κυρίαρχη στην κοινωνία. Κι έτσι λοιπόν ο μετανάστης υποχρεώνεται να δουλεύει για φραγκοδίφραγκα. Να λοιπόν ακόμα ένας τρόπος (και ο πιο βασικός) με τον οποίο τα αφεντικά κερδίζουν από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Το να είναι ο μετανάστης έτσι κι αλλιώς παράνομος (και φοβισμένος απέναντι στο νόμο), τον κάνει το καλύτερο δυναμικό για τη μαύρη οικονομία. Εκεί που βασιλεύει αποκλειστικά ο νόμος του ισχυρού, εκεί που δεν υπάρχει δράμι εργατικών νομοθεσιών, εκεί που οι εντολές του αφεντικού είναι συχνά ζήτημα ζωής ή θανάτου, εκεί που η απόσπαση υπεραξίας πιάνει ταβάνι. Αντίθετα από το παραμύθι που μας πουλάνε τα μίντια, η μαύρη οικονομία δεν είναι εχθρός του κράτους, αλλά ένα κομμάτι του κάθε εθνικού καπιταλισμού. Δεν είναι η μαύρη οικονομία “παράνομος καπιταλισμός”, αλλά το κομμάτι εκείνο της εθνικής οικονομίας, όπου οι παράνομοι εργάτες βρίσκουν (για τα συμφέροντα των αφεντικών) την καλύτερη θέση τους. Ό,τι σκατά χρειάζεται ο καπιταλισμός εν Ελλάδι... σχεδόν τζάμπα... με τελείως αναλώσιμα υλικά. Τους πολιτικά(!) ανύπαρκτους μετανάστες.

αλλά και ιδεολογική

**ο πόλεμος δεν είναι εικόνα στις ειδήσεις
ούτε και οι προλεταριακές εξεγέρσεις**

Οι δυτικοί καπιταλισμοί, μέσα στην εποχή βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, προς το παρόν λύνουν τις μεταξύ τους αντιθέσεις με περιφερειακούς πολέμους και όχι με κεντρικούς. Βαθιά κρίση υπάρχει, τα κέρδη παίρνουν τον κατήφορο, καινούρια γη δεν υπάρχει να ανακαλυφθεί, ούτε παρθένες αγορές να επεκταθούν οι δυτικοί καπιταλισμοί. Οπότε υπάρχουν σκληρά τζαρτζαρίσματα για τις ήδη γνωστές πλουτοπαραγωγικές πηγές, γίνονται τα κουμάντα στον πλανήτη, χωρίζονται στρατόπεδα, ο κάθε εθνικός καπιταλισμός και οι ολοκληρώσεις στις οποίες συμμετέχει μαζεύουν στρατιωτική δύναμη. Αλλά όλ' αυτά είτε δημιουργούν είτε οξύνουν τις ανυπόφορες συνθήκες διαβίωσης σε πολλά σημεία του πλανήτη. Τόσο η αφρική (μόνιμα σκουπιδοτενεκές των δυτικών λευκών), αλλά και η μέση ανατολή, έχουν μετατραπεί σε πραγματικά πεδία βολής, βαθιάς ανθρωπιστικής κρίσης και πολιτικής επιβολής. Φυσικό και επόμενο είναι να υπάρχουν κύματα μετανάστευσης και προσφυγιάς προς τα πιο πλούσια μέρη του πλανήτη. Δηλαδή δυτικότερα. Εκεί που ζουν οι λευκοί χριστιανοί και τα κράτη τους.

Το νεοπρολεταριάτο στη χώρα μας (αλλά μάλλον και στο υπόλοιπο του δυτικού κόσμου) «υποφέρει» από διαχωρισμούς. Λευκοί και σκουρόχρωμοι, χριστιανοί και μουσουλμάνοι, νόμιμοι και παράνομοι και πολλοί άλλοι. Πάντως με βάση τους τρεις αυτούς διαχωρισμούς μπορούμε να χωρίσουμε δυο ομάδες: λευκοί, χριστιανοί και νόμιμοι εργάτες, εναντίον σκουρόχρωμων,

μουσουλμάνων και παράνομων εργατών, προερχόμενων από την ασία και την αφρική. Ε λοιπόν, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπως τα γνωρίζουμε στην Ελλάδα και την Ευρώπη προορίζονται για τους δεύτερους.⁶

Η αλήθεια είναι ότι από το 2008 και μετά η καπιταλιστική κρίση έχει βαθύνει τόσο πολύ, που τα πράγματα είναι ζόρικα για τους ίδιους τους λευκούς, χριστιανούς και νόμιμους υπηκόους της Ευρώπης. Με την ταξική ήττα (για μας τους νεοπρολετάρους) που διέπει τις κοινωνίες μας, τα αφεντικά έχουν επιτύχει απόλυτα όσον αφορά στον τρόπο διαχείρισης της κρίσης. Μετέφεραν τις συνέπειες που έπρεπε να λουσθούν αυτοί στη δικιά μας την πλάτη και τελικά οι δουλειές είναι λίγες και τα λεφτά λιγότερα. Και οι όλο και περισσότεροι εργάτες που υπάρχουν στις κοινωνίες της δύσης; Γιατί εκτός από το ότι οι μικροεπιχειρηματίες και τα μικροαφεντικά λιγοστεύουν και «εκπίπτουν» σε εργάτες υπάρχει και όλος αυτός ο πληθυσμός που έρχεται από τα ανατολικά και τα νότια. Μα πιο πριν είπαμε ότι δεν παίζουν δουλειές!

Ε, εντάξει, λένε τα αφεντικά. Να τους δέρνηουμε, να κάθονται ήσυχοι. Να τους ταΐζουμε ψέματα από την τηλεόραση και από άλλες χίλιες δυο μεριές. Τα αναπαράγουν και αυτοί ακόμα καλύτερα. Αλλά και πάλι δεν είναι σίγουρο. Θα αλωνίζουν όλοι στο κέντρο της Αθήνας και άλλων πόλεων ψάχνοντας για ανύπαρκτες δουλειές; Ποιος ξέρει τι μπορεί να γίνει τελικά; Τα μικροαλληλοφαγώματα μπορεί να μετεξελιχθούν σε μεγάλης κλίμακας κοινωνικό κανιβαλισμό. Ή ακόμα χειρότερα (για τα αφεντικά), να δουλέψει καλά η προπαγάνδα των ριζοσπαστικών μειοψηφιών και το νεοπρολεταριάτο να στραφεί εναντίον των αφεντικών και των υπερασπιστών τους. Προλεταριακές εξεγέρσεις δηλαδή. Είτε με περισσότερο κανιβαλικά χαρακτηριστικά, είτε με εντονότερο το στοιχείο της πολιτικής οργάνωσης του νεοπρολεταριάτου. Όπως και να έχει πάντως τα αφεντικά δε θέλουν τέτοιες καταστάσεις. Θέλουν να «καναλιζάρουν» τα πράγματα. **Να λοιπόν ακόμα μια λειτουργία του όπλου «στρατόπεδο συγκέντρωσης».** Νόμοι, μίντια, μπάτσοι, δικαστές, ναρκωτικά **ΚΑΙ** στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για να είναι το πλεονάζον εργατικό δυναμικό ή ναρκωμένο ή φοβισμένο ή μαντρωμένο ή και όλα μαζί.

Από κει και πέρα, δεν είναι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης σήμερα στρατόπεδα εργασίας για λογαριασμό του κράτους, όπως είναι (ήταν) οι αγροτικές φυλακές ή οι φυλακές στη Ρωσία ή οι φυλακές στην ανατολική Γερμανία. Δεν ξέρουμε όμως στο μέλλον. Η στρατηγική των αφεντικών έχει πολλούς κατοπτρισμούς. Το πώς θα εκμεταλλευτούν το όπλο «στρατόπεδο συγκέντρωσης» δεν είναι κάτι σπάνταρ. Βλέποντας και κάνοντας. Άλλωστε αυτό δείχνει και η συνεχώς μεταβαλλόμενη νομοθεσία που διέπει τη λειτουργία τους ή το άνοιξε-κλείσε περιφερειακών στρατοπέδων.

---

⁶ Οι διαχωρισμοί των κοινωνικών ομάδων της υποτελούς τάξης - του νεοπρολεταριάτου, μπορούν να είναι είτε καθαρά προϊόντα της συστημικής προπαγάνδας είτε πραγματικοί. Η οργάνωση κοινωνικών ανταγωνισμών όμως βάσει αυτών αποτελεί ιδεολογική νίκη της αστικής τάξης και βάσει της μεθόδου «διαίρει και βασίλευε», κάνει τη δουλειά της ενάντια στα συμφέροντά μας ευκολότερη.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν και μιας πρώτης τάξης ιδεολογική νίκη των αφεντικών. Ο διαχωρισμός μεταξύ νόμιμων και παράνομων είναι πιο εμφανής από ποτέ. Οι μετανάστες προλετάριοι είναι εξ ορισμού κάτι άλλο. Είναι φυλακισμένοι, όχι για κάτι που έκαναν, αλλά γι' αυτό που είναι! Ξεχνάμε όμως οι ανόητοι προλετάριοι! Ξεχνάμε ότι η εξουσία έχει πολλά ποδάρια, πολλές ουρές και πολλά κεφάλια. Και έτσι είμαστε τυφλοί απέναντι στο μέλλον. Αυτό που διαχωρίζουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης σήμερα δεν είναι αναγκαστικά αυτό που θα διαχωρίζουν και αύριο!

Όλοι οι επίπλαστοι (για την επαναστατική υπόθεση!) διαχωρισμοί μπαίνουν μπροστά, για να θολώσουν τον βασικό και κυρίαρχο διαχωρισμό: ότι εμείς είμαστε οι εργάτες αυτού του κόσμου και οι άλλοι είναι τα αφεντικά και τα τσιράκια τους. Και έτσι πάει η ταξική πάλη ένα βήμα παραπίσω. Τα αφεντικά προχωρούν ένα ακόμα βήμα μπροστά. Μας κρατούν με ακόμα ένα μέσο αποπροσανατολισμένους.

Ταυτόχρονα εμπεδώνουμε τη στρατιωτική διαχείριση της εργασίας: χρειάζονται πολλούς εργάτες σήμερα τα αφεντικά; Περιορισμένα στρατόπεδα συγκέντρωσης, για να πάνε οι πάμφθηνι, αναλώσιμοι εργάτες να σκοτωθούνε στα ολυμπιακά έργα. Αύριο δε χρειάζονται τόσους πολλούς; Μάντρωμα σε κέντρα κράτησης.^{7,8}

Όπως αναλύουμε πιο πάνω, η φυλάκιση και ο εγκλεισμός φέρνουν μαζί τους το διαχωρισμό. Δεν επιβεβαιώνουν απλά και μόνο τον υπάρχοντα φυλετικό/θρησκευτικό διαχωρισμό. Όντας οι μετανάστες εξαφανισμένοι πολιτικά και κοινωνικά από τη γειτονιά, την πλατεία και γενικώς την κοινωνική ζωή στην πόλη, αποκόπτονται από το ντόπιο εργατικό δυναμικό, αδυνατώντας έτσι να συνάψουν δεσμούς με αυτό, να ανακαλύψουν την κοινή ταξική τους θέση, να αναμειχθούν σε ταξικούς αγώνες, να δημιουργήσουν τελικά σχέσεις αλληλεγγύης που ρίχνουν τα τείχη των επίπλαστων διαχωρισμών. Επίσης, έτσι οι μετανάστες δεν γνωρίζουν τις εργασιακές συνθήκες του ντόπιου εργάτη (όντας πολιτικά και κοινωνικά αποκομμένοι). Όταν λοιπόν ο μετανάστης εργάζεται στη λευκή (τύποις νόμιμη) οικονομία, έχει εμπεδωμένη από χίλιες δυο μεριές τη διαφορετικότητά του από τον ντόπιο και τη «φυσικότητα» των διαφορετικών συνθηκών και

---

⁷ Στην Ελλάδα θα μπορούσαμε να διακρίνουμε τρεις φάσεις της κρατικής πολιτικής πάνω στο ζήτημα. Που συνοδεύονται και από διαφορετικούς τύπους κρατικής αντιμετώπισης των μεταναστών. Δεκαετία του '90 η μία περίοδος. Η δεύτερη, μετά το χτύπημα των δίδυμων πύργων στις ήπα και την έναρξη των «πολέμων κατά της τρομοκρατίας», όπου η μεταναστευτική ροή φτάνει σε πρωτόγνωρα νούμερα, η Ε.Ε διαμορφώνει ένα σκληρό πλαίσιο για τη μετανάστευση (βλ. συνθήκη του Δουβλίνου) και τα μέσα αστυνόμευσης και καταστολής οργανώνονται (Φράχτης στον Έβρο, FRONTEX κ.α.). Στην Ελλάδα αυτή η εποχή συμπίπτει επίσης και με την ολοκλήρωση των ολυμπιακών έργων. Και λόγω συνθηκών λοιπόν, αλλά και λόγω αριθμού, οι μετανάστες περισσεύουν. Τα πρώτα άτυπα κέντρα κράτησης αρχίζουν να δημιουργούνται και να διαδέχονται τα πιο «χαλαρά» κέντρα συγκέντρωσης. Τρίτη περίοδος, μετά το 2010 όπου η εσωτερική διαχείριση της οικονομικής κρίσης έγινε το νούμερο ένα διακύβευμα (κράτος έκτακτης ανάγκης, ρητορεία για ανάγκη «εθνικής σωτηρίας», ανανεωμένοι εσωτερικοί εχθροί). Η ανάγκη -για τον ελληνικό καπιταλισμό- «να ξεμπερδέψουμε με αυτούς» αρχίζει να εμφανίζεται χωρίς οίκτο στο δημόσιο πολιτικό λόγο.

⁸ Ταυτόχρονα, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης λειτουργούν ως πρώτης τάξεως κέντρα εκπαίδευσης των μηχανισμών καταστολής και αστυνόμευσης. Νέα καθήκοντα για την ελληνική αστυνομία!

απολαβών για την ίδια δουλειά. Το ίδιο ισχύει και για τον πολιτικά ανόητο ντόπιο εργάτη, που χαίρεται κιόλας γι' αυτή τη διαφορετικότητα. Δε βλέπει τα καρφιά που καρφώνονται στο φέρετρό του ένα-ένα.

Και ας το πούμε καθαρά. Πολύ πιθανό τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους μετανάστες του σήμερα να είναι και εικόνα από το μέλλον για την ντόπια εργατική δύναμη. Πιθανό και όχι. Θα δούμε τα αφεντικά αυτού του τόπου και θα κρίνουν κάθε φορά τι τους συμφέρει καλύτερα να κάνουν. Θα πάρουν υπόψη τους και τους όποιους οργανωμένους αγώνες επίσης. Πρέπει να βάλουμε καλά στο μυαλό μας ότι ούτε παντοδύναμα είναι τα αφεντικά, ούτε ακριβή και οργανωμένο σχεδιασμό σε βάθος δεκαετίας έχουν. Ειδικά σε τέτοιες συνθήκες, όπου ο πολιτικός χρόνος είναι τρομερά συμπυκνωμένος και οι κοινωνικές/οικονομικές συνθήκες ευμετάβλητες. Πάντως μια πολιτική εκτίμηση σήμερα θα μπορούσε να είναι: σήμερα οι μετανάστες, αύριο και οι ανάπηροι, οι αρνητές της βαρβαρότητας. Γενικά όσοι δεν είναι το κατάλληλο υλικό για τους κατά καιρούς σχεδιασμούς του παγκόσμιου και του κάθε κρατικού καπιταλισμού. Πιο καλλωπισμένα στρατόπεδα για τους δυτικούς, πιο «ανοιχτά» για τους άνεργους, πιο «υγιεινά» για τους ανάπηρους.

Για αυτούς τους λόγους, το μόνο που μπορεί να διεκδικήσει το πολιτικά οργανωμένο νεοπρολεταριάτο και να είναι σύμφωνο με τα συμφέροντά του είναι ένα:

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΩΡΑ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

Πέλοτο
Ξάνθη, 02.2015